

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 :
อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ ยโสธร

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่

2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลกลุ่มจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัดในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดของกลุ่มจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด : ดำเนินการจัดทำ รายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุน การดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่กลุ่มจังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับกลุ่มจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และ สำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี) ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำ แผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการ ของตลาด โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวหอมมะลิ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 50 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูล เป็นปกติ 36 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ และรายการสถิติ ทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิง ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 41 รายการ เป็นรายการ สถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและ เพิ่มมูลค่า การค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การค้าชายแดน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 62 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 38 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้อง พัฒนาการจัดเก็บข้อมูล และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 24 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงานโดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานกลุ่มจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด	13
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	15
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	21
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	41
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	58
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปัจจุบัน	83
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	86
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ค : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	
- ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	16
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	83
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	84
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	85
แผนภาพที่ 5 : ขั้นตอนการผลักดันแผนพัฒนาสถิติสู่กระบวนการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี	87
แผนภาพที่ 6 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี	88

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของแต่ละจังหวัด ปี พ.ศ. 2552 - 2554	6
ตารางที่ 2 : เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิต ของข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2553 - 2555	6
ตารางที่ 3 : พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 4 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 พ.ศ. 2554	7
ตารางที่ 5 : จุดผ่านแดนกับประเทศเพื่อนบ้านของกลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ. 2556	8
ตารางที่ 6 : มูลค่าการค้าชายแดน ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2552 - 2554	8
ตารางที่ 7 : มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ และประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2550 - 2554	8
ตารางที่ 8 : รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2554	9
ตารางที่ 9 : จำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ปี พ.ศ. 2555	10
ตารางที่ 10 : จำนวนแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ปี พ.ศ. 2554	10
ตารางที่ 11 : รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2550 - 2554	11
ตารางที่ 12 : ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2555	11
ตารางที่ 13 : จำนวนพื้นที่จังหวัดและเนื้อที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	13
ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 15 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 16 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	21
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ”	23
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”	38
ตารางที่ 20 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”	38
ตารางที่ 21 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”	39
ตารางที่ 22 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	41
ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี”	43

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี”	55
ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี"	55
ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	58
ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน”	60
ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”	78
ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การค้าชายแดน"	78
ตารางที่ 30 : แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ	86
ตารางที่ 31 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก	90

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบกิจการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับการกิจการและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพและได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือ ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือ ชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสม ซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ที่ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดฉบับนี้ขึ้น เพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญ และจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของกลุ่มจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ ที่มีศักยภาพของกลุ่มจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับกลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีผลิตหรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษา เกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างของประเทศไทย ประกอบด้วยจังหวัด 4 จังหวัดได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดยโสธร มีขนาดพื้นที่รวมกันทั้งสิ้น 31,907.74 ตร.กม. หรือ 19,942,336 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.89 ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ 6.2 ของพื้นที่ทั่วประเทศ

ลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา ลาดเอียงจากด้านทิศเหนือ และทิศใต้ของพื้นที่สู่ลุ่มแม่น้ำมูล พื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานีเป็นที่ลุ่มที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้เป็นแหล่งรวมน้ำจากพื้นที่ภาคอีสานทั้งหมด สภาพภูมิอากาศค่อนข้างร้อน โดยเฉพาะฤดูแล้ง อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยประมาณ 40 - 42 องศา ในฤดูหนาวไม่หนาวรุนแรงมาก อุณหภูมิในฤดูหนาวอยู่ระหว่าง 10 - 20 องศาเซลเซียส

2.2 ศักยภาพสำคัญของกลุ่มจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าการรวมกันเท่ากับ 170,034 ล้านบาท โดยมีโครงสร้างการผลิตหลัก 3 อันดับสำคัญ คือ สาขาการขนส่งและการขายปลีก สาขาเกษตรกรรมฯ และสาขาอุตสาหกรรม ซึ่งจังหวัดที่มีบทบาทในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 สูงสุด คือ จังหวัดอุบลราชธานี เท่ากับ 84,137 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2554

¹ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556.

ตารางที่ 1 : มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของแต่ละจังหวัด ปี พ.ศ. 2552 - 2554

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัด	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
อุบลราชธานี	69,357	79,611	84,137
ศรีสะเกษ	45,388	50,768	52,638
ยโสธร	20,422	20,891	21,160
อำนาจเจริญ	12,558	12,118	12,099
รวมกลุ่มจังหวัดฯ	147,725	163,388	170,034

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 8)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญและทำรายได้ให้กับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ได้แก่ ข้าวนาปี มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ยางพารา และผลไม้ เป็นต้น โดยจังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดศรีสะเกษ เป็นแหล่งผลิตข้าว และทุกจังหวัดเป็นแหล่งผลิตมันสำปะหลัง จังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดยโสธร เป็นแหล่งผลิตอ้อยโรงงาน สำหรับจังหวัดศรีสะเกษ จัดว่าเป็นแหล่งผลิตผลไม้ของกลุ่มจังหวัดฯ ส่วนยางพารามีกระจายปลูกอยู่ทุกจังหวัด

พื้นที่เพาะปลูกข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2555 มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 9,707,095 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.93 ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งประเทศ ที่มีพื้นที่รวม 64,997,781 ไร่ โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ พื้นที่ 4,298,878 ไร่ (ร้อยละ 44.29) ในขณะที่ จังหวัดศรีสะเกษ มีผลผลิตมากที่สุด คือ ผลผลิต 392 กิโลกรัม (ร้อยละ 27.11) รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิต ของข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2553 - 2555

ข้อมูล	พ.ศ. 2553		พ.ศ. 2554		พ.ศ. 2555	
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)
รวมทั้งประเทศ	64,574,071	431	65,303,711	456	64,997,781	445
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	39,841,420	354	39,565,392	379	39,367,962	361
อุบลราชธานี	4,195,067	315	4,273,111	345	4,298,878	345
ศรีสะเกษ	3,201,512	400	3,099,572	401	3,103,388	392
ยโสธร	1,205,690	349	1,275,014	407	1,280,577	371
อำนาจเจริญ	1,026,936	335	1,024,762	347	1,024,252	338

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 11)

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด มีพื้นที่เพาะปลูกรวม 9,971,169 ไร่ โดยจังหวัดอุบลราชธานี มีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ 4,384,070 ไร่ รองลงมาคือ จังหวัดศรีสะเกษ 3,154,948 ไร่ จังหวัดยโสธร 1,361,298 ไร่ และพื้นที่เพาะปลูกน้อยที่สุด คือ จังหวัดอำนาจเจริญ 1,070,853 ไร่ รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่) ปี พ.ศ. 2555				
	ข้าว	อ้อยโรงงาน	มันสำปะหลัง	ยางพารา	รวม
อุบลราชธานี	4,298,878	11,384	305,776	213,030	4,384,070
ศรีสะเกษ	3,103,388	5,977	111,125	231,183	3,154,948
ยโสธร	1,280,577	20,391	87,702	70,198	1,361,298
อำนาจเจริญ	1,024,252	15,089	51,086	52,222	1,070,853

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (อ้างอิงใน แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 11)

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีการลงทุนและประกอบกร ด้านอุตสาหกรรมกระจายตัวภายในกลุ่มจังหวัด โดยมีจำนวนโรงงานรวมกันทั้งสิ้น 1,940 แห่ง มีเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น 23,145.27 ล้านบาท และมีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจำนวน 23,591 คน สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมทอเย็บ และบริการ เนื่องจากผลิตผลทางการเกษตรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดทั้ง 4 จังหวัดมีปริมาณมาก

ตารางที่ 4 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 พ.ศ. 2554

จังหวัด	จำนวนโรงงาน (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
จังหวัดอุบลราชธานี	892	12,787,348,981	11,674
จังหวัดอำนาจเจริญ	367	2,040,131,262	3,931
จังหวัดยโสธร	236	2,358,505,311	3,763
จังหวัดศรีสะเกษ	445	5,959,280,000	4,223
รวม	1,940	23,145,265,554	23,591

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในกลุ่มจังหวัด (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 10)

2.2.4 ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีอาณาเขตติดต่อกับ ประเทศเพื่อนบ้าน 2 ประเทศ คือ ราชอาณาจักรกัมพูชา และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมีชายแดนติดต่อกันใน 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอำนาจเจริญ และมีจุดผ่านแดนกับประเทศเพื่อนบ้านดังกล่าว จำนวน 8 ช่องทาง ได้แก่

ตารางที่ 5 : จุดผ่านแดนกับประเทศเพื่อนบ้านของกลุ่มจังหวัดฯ พ.ศ. 2556

จังหวัด	จุดผ่านแดนถาวร	จุดผ่อนปรน
อุบลราชธานี	ด่านพรมแดนช่องเม็ก ด่านพรมแดนปากแซง	หน้าที่ว่าการอำเภอเขมราฐ บ้านสองคอน บ้านด่านเก่า อ.โขงเจียม ช่องตาอุ อ.บุญทริก
ศรีสะเกษ	ช่องสะงำ	-
ยโสธร	ไม่มีพื้นที่ติดชายแดน	
อำนาจเจริญ	-	บ้านยั้งคุ อ.ขามเฒ่า

ที่มา : สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 9)

มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2552 - 2554 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งมูลค่านำเข้าและมูลค่าส่งออก โดยในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่าการนำเข้ารวมเท่ากับ 1,471.51 ล้านบาท และมีมูลค่าการส่งออกรวมเท่ากับ 9,794.48 ล้านบาท รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : มูลค่าการค้าชายแดน ของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2552 - 2554

จังหวัด	ปี 2552		ปี 2553		ปี 2554	
	สินค้านำเข้า (ล้านบาท)	สินค้าส่งออก (ล้านบาท)	สินค้านำเข้า (ล้านบาท)	สินค้าส่งออก (ล้านบาท)	สินค้านำเข้า (ล้านบาท)	สินค้าส่งออก (ล้านบาท)
อุบลราชธานี	887.30	4,804.10	1,122.10	6,696.40	1,446.97	9,592.50
ศรีสะเกษ	185.04	905.64	33.81	720.33	24.54	199.87
อำนาจเจริญ	66.20	832.60	4.30	1,444.90	-	2.11
รวม	1,138.54	6,542.34	1,160.21	8,861.63	1,471.51	9,794.48

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 9)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

จากข้อมูลข้างดังกล่าวสามารถจำแนกข้อมูลการค้าชายแดนของจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2554

ตารางที่ 7 : มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ และประเทศเพื่อนบ้าน ปี พ.ศ. 2550 - 2554

มูลค่าการค้าชายแดน	ไทย-ลาว (ล้านบาท)	ไทย-กัมพูชา (ล้านบาท)
มูลค่าสินค้านำเข้า	4,472.32	-
มูลค่าสินค้าส่งออก	29,762.10	779.23
ดุลการค้า	+ 25,289.78	+ 779.23

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 10)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

สำหรับสินค้าที่สำคัญมีการนำเข้าของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 จำนวน 3 ลำดับแรกคือ ผักและของปรุงแต่งจากผัก มูลค่านำเข้า 436.24 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 30.67 รองลงมาคือ ไม้แปรรูป มูลค่า 263.55 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.53 และเสื้อผ้าสำเร็จรูป มูลค่า 198.16 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.93 ส่วนสินค้าที่มีการส่งออกที่สำคัญคือ น้ำมันดีเซล มูลค่า 1,556.79 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.33 รองลงมาคือน้ำมันเบนซิน มูลค่า 1,133.14 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.88 และเหล็กและเหล็กกล้า มูลค่า 536.67 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.63

2.2.5 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ) มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นจำนวนมากกระจายตัวอยู่ในจังหวัดต่างๆ ของกลุ่มจังหวัด โดยมีแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภทรวมกันจำนวน 159 แห่ง แยกเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และประเพณี จำนวน 94 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 65 แห่ง ข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็น สถิติในปี 2553 พบว่า กลุ่มจังหวัดมีนักท่องเที่ยวรวมกันทั้งสิ้น 1,800,670 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยว 5,182.49 ล้านบาท

นักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด 4 จังหวัด รวมประมาณ 1,977,371 คน รายได้เฉลี่ย 2,087.16 ล้านบาท (ข้อมูลจาก กรมการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2554) จำแนกได้ดังนี้

- จังหวัดอุบลราชธานี จำนวนนักท่องเที่ยว 1,211,837 คน
- จังหวัดศรีสะเกษ จำนวนนักท่องเที่ยว 393,695 คน
- จังหวัดยโสธร จำนวนนักท่องเที่ยว 230,484 คน
- จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวนนักท่องเที่ยว 141,355 คน

รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2554 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2554 กลุ่มจังหวัดฯ มีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเท่ากับ 5,924.37 ล้านบาท โดยจังหวัดอุบลราชธานี มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ 3,969.60 ล้านบาท (ร้อยละ 67.00) รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี พ.ศ. 2552 - 2554

จังหวัด	ปี 2552		ปี 2553		ปี 2554	
	จำนวน (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
อุบลราชธานี	2,087.16	66.84	3,710.97	71.61	3,969.60	67.00
ศรีสะเกษ	746.04	23.89	935.74	18.05	1,181.69	19.94
ยโสธร	169.25	5.42	353.71	6.83	492.95	8.34
อำนาจเจริญ	120.09	3.85	182.07	3.51	280.13	4.72
รวม	3,122.54	100	5,182.49	100	5,924.37	100

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 9)

2.2.6 ศักยภาพด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

2.2.6.1 ประชากรและแรงงาน

สถิติข้อมูลของสำนักงานกลางทะเบียนราษฎรกระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีประชากรรวมกันทั้งสิ้น 4,199,051 คน เป็นชาย 2,103,805 คน เป็นหญิง 2,095,246 คน คิดเป็นร้อยละ 19.36 ของประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ 6.52 ของประชากรทั้งประเทศ ความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยทั้งกลุ่มจังหวัดฯ เท่ากับ 130.98 คนต่อตารางกิโลเมตร

ตารางที่ 9 : จำนวนประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	จำนวนประชากร(คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
อุบลราชธานี	1,826,920	916,604	910,316
ศรีสะเกษ	1,458,370	729,197	729,173
ยโสธร	540,267	270,973	269,294
อำนาจเจริญ	373,494	187,031	186,463
รวม	4,199,051	2,103,805	2,095,246

ที่มา : สำนักทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 3)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีประชากรรวมกันทั้งสิ้น 4,179,354 คน เป็นประชากรในวัยแรงงาน (อายุ 15 - 60 ปี) จำนวน 3,176,126 คน คิดเป็นร้อยละ 75.99 มีงานทำจำนวน 3,093,014 คน คิดเป็นร้อยละ 97.38 ของกำลังแรงงานทั้งหมด มีกำลังแรงงานที่ว่างงาน 83,112 คิดเป็นร้อยละ 2.62 ของกำลังแรงงานทั้งหมด แรงงานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก และประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตร

ตารางที่ 10 : จำนวนแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ปี พ.ศ. 2554

จังหวัด	จำนวนแรงงาน (คน)	จำนวนผู้ว่างงาน (คน)
จังหวัดอุบลราชธานี	1,468,245	40,770
จังหวัดอำนาจเจริญ	210,195	2,037
จังหวัดยโสธร	620,396	7,656
จังหวัดศรีสะเกษ	877,290	32,649
รวม	3,176,126	83,112

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 11)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่ารวมเท่ากับ 143,236 บาท โดยจังหวัดอุบลราชธานี มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดฯ คือ 44,800 บาท รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 11

ตารางที่ 11 : รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2550 - 2554

หน่วย : บาท

จังหวัด	พ.ศ. 2550	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554
อุบลราชธานี	36,957	36,527	42,567	44,950	44,800
ศรีสะเกษ	29,248	32,517	34,326	36,142	34,024
ยโสธร	32,236	31,380	35,787	38,722	34,181
อำนาจเจริญ	31,099	29,474	34,006	35,986	30,231

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 8)

2.2.6.2 การศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีระบบการศึกษาทั้งรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ ข้อมูลการศึกษาปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีสถานศึกษาตั้งอยู่ในจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดทั้งสิ้น 3,067 แห่ง มีครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 42,821 คน มีนักเรียนและนักศึกษารวม 797,059 คน สัดส่วนระหว่างครูต่อนักเรียนจำนวน 1 ต่อ 18.6 คน

จำนวนสถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนรวม 3,067 แห่ง ประกอบไปด้วยสถานศึกษาระดับประถมจำนวน 2,872 แห่ง ระดับมัธยมจำนวน 187 แห่ง และระดับอุดมศึกษาจำนวน 8 แห่ง รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 12

ตารางที่ 12 : ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2555

จังหวัด	อุดมศึกษา (แห่ง)	มัธยม (แห่ง)	ประถม (แห่ง)
อุบลราชธานี	4	82	1,182
ศรีสะเกษ	2	56	994
ยโสธร	-	27	438
อำนาจเจริญ	2	22	258
รวม	8	187	2,872

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 12)

สัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2555 พบว่า จังหวัดศรีสะเกษ มีสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนมากที่สุดจำนวน 1 : 25.28 คน รองลงมาคือ จังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 1 : 15.00 คน จังหวัดอำนาจเจริญจำนวน 1 : 14.93 คน และสัดส่วนจำนวนครูต่อนักเรียนน้อยที่สุด คือ จังหวัดยโสธรจำนวน 1 : 12.48 คน

2.2.6.3 สาธารณสุข

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีโรงพยาบาลศูนย์ 4 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน 54 แห่ง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 745 แห่ง และสถานพยาบาลของเอกชน ร้านขายยา กระจายตัวอยู่ในกลุ่มจังหวัด สำหรับการให้บริการสาธารณสุขแม้ว่าจะมีโรงพยาบาล และสถานพยาบาลกระจายตัวอยู่ในแต่ละจังหวัดแต่การให้บริการด้านสาธารณสุขยังไม่เพียงพอต่อความต้องการให้บริการประชาชนโดยเฉพาะในท้องถิ่นชนบท ในปี พ.ศ. 2555 กลุ่มจังหวัดฯ มีแพทย์รวมกันทั้งสิ้น 565 คน ทันตแพทย์ 170 คน และพยาบาล 4,302 คน คิดเป็นสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ทั้งกลุ่มจังหวัดเท่ากับ 1 ต่อ 7,397.08 คน สัดส่วนพยาบาลต่อประชากร 1 ต่อ 971.49 คน

จำนวนสถานพยาบาลของกลุ่มจังหวัดฯ ปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนรวม 803 แห่ง ประกอบไปด้วยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพจำนวน 745 แห่ง โรงพยาบาลชุมชนจำนวน 54 แห่ง และโรงพยาบาลศูนย์จำนวน 4 แห่ง

จำนวนบุคลากรทางด้านการสาธารณสุขของกลุ่มจังหวัดฯ ในปี พ.ศ. 2555 มีจำนวนรวม 5,037 คน ประกอบไปด้วยแพทย์จำนวน 565 คน ทันตแพทย์จำนวน 170 คน และพยาบาลจำนวน 4,302 คน

2.2.7 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

2.2.7.1 ทรัพยากรดิน

หินเปลือกโลกส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นหินทราย ซึ่งเมื่อสลายตัวจะเป็นดินทรายที่ขาดความอุดมสมบูรณ์และไม่เก็บน้ำ ทำให้เกิดปัญหาความแห้งแล้ง ซึ่งปรากฏอยู่ทั่วไปในภูมิภาคนี้

2.2.7.2 ทรัพยากรน้ำ

เนื่องจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นดินปนทรายไม่สามารถอุ้มน้ำ จึงทำให้ขาดแคลนน้ำเป็นสำคัญต้องอาศัยการชลประทานเข้ามาช่วยมีการสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เพื่อเก็บกักน้ำ โดยจำแนกเป็นรายจังหวัดดังนี้

- จังหวัดอุบลราชธานี มีแม่น้ำมูลและแม่น้ำชีไหลผ่านตอนกลางของจังหวัดจากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม มีลำน้ำที่สำคัญได้แก่ ลำเซบก ลำเซบาย ลำโดมใหญ่และลำโดมน้อย

- จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งน้ำที่สำคัญและมีผลต่อกิจกรรมการเกษตร การประมง ได้แก่ แม่น้ำมูล ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ ห้วยศาลา บึงและหนองน้ำธรรมชาติ มีกระจัดกระจายอยู่บริเวณที่แม่น้ำมูลไหลผ่านส่วนมากอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอราชสิไล อำเภอยางชุมน้อย และอำเภอเมือง

- จังหวัดยโสธร มีแหล่งน้ำขนาดกลาง เช่น ห้วยลิงโจน ห้วยสะแบก ลำโพง ลำเซบาย (ลุ่มน้ำมูล) ไหลผ่านทางตอนเหนือและตอนกลางของจังหวัด ส่วนพื้นที่ทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ได้แก่ แม่น้ำชี และแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำทวน (ลุ่มน้ำชี) ไหลผ่านจังหวัด

- จังหวัดอำนาจเจริญ มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลำเซบาย ลำเซบก ลำละโอ่ง ลำห้วยปลาแดก ลำห้วยจันทัน ลำห้วยพระเหลา ลำห้วยแซง ลำห้วยทม ลำห้วยตาเทียม ลำห้วยจิตาปา ลำห้วยทราย ลำห้วยคันแท ลำห้วยแก้งเม้ง และลำห้วยดุ่มแคน ซึ่งแหล่งน้ำดังกล่าวนี้มีผลต่อกิจกรรมการเกษตรและการประมง

2.2.7.3 ทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้น 31,907.74 ตารางกิโลเมตร หรือ 19,942,337.5 ไร่ เป็นเนื้อที่ป่าทั้งหมด 5,129.35 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,205,843.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 16.08 ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีอุทยานแห่งชาติ 6 แห่ง เขตป่าสงวนแห่งชาติ 115 แห่ง

ตารางที่ 13 : จำนวนพื้นที่จังหวัดและเนื้อที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

จังหวัด	เนื้อที่จังหวัด(ตร.กม.)	เนื้อที่ป่าไม้(ตร.กม.)	ร้อยละของเนื้อที่จังหวัด
รวมทั้งประเทศ	513,115.02	172,184.29	33.56
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	168,854.34	27,705.44	16.41
อุบลราชธานี	15,744.85	3,042.36	19.32
ศรีสะเกษ	8,839.98	1,073.49	12.14
ยโสธร	4,161.66	437.96	10.52
อำนาจเจริญ	3,161.25	575.54	18.21
รวม 4 จังหวัด	31,907.74	5,129.35	16.08

ที่มา : สถิติ forest Land Assessment สำนักอุทยานแห่งชาติ ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ (อ้างอิงในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561), ส่วนที่ 1 หน้า 14)

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์

- 1) เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตามมาตรฐาน GAP

- 2) พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

- 3) พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน

- 2) ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

- 3) เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

- 4) สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย 4 ปี

- 1) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิต่อจำนวน แปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร้อยละ 90
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ 8
- 3) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 12

2. การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 3) สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
- 4) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 3) สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
- 4) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย 4 ปี

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 20
 - 2) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
- จังหวัดละ 4 แห่ง

3. การพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

- 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
- 2) เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
- 3) ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า
- 4) เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดรองรับประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

- 1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
- 2) เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
- 3) การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งมอบ (Logistics) เพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า
- 4) การเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างศักยภาพในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 5) พัฒนาด้านการค้าชายแดนให้มีมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
- 6) พัฒนาศักยภาพแรงงานฝีมือแรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานรองรับประชาคมอาเซียน

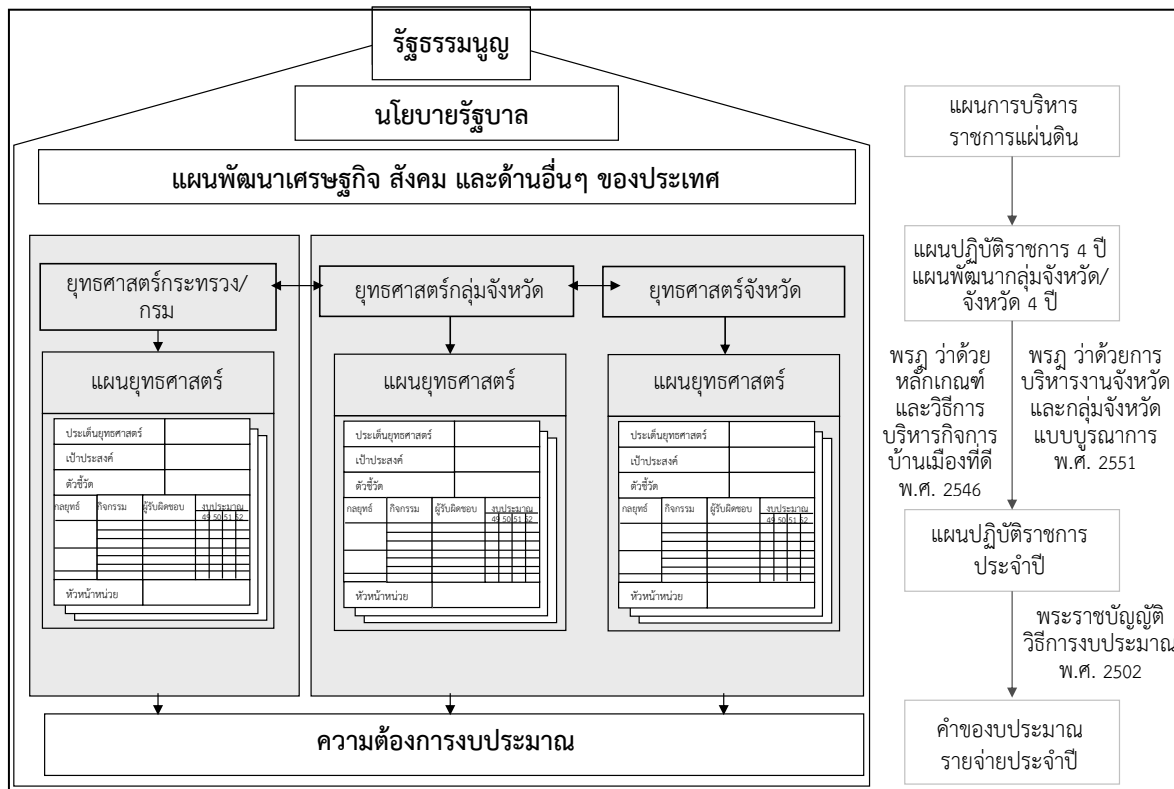
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย 4 ปี

- 1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ร้อยละ 12
- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ร้อยละ 20

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none">- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข- ดัชนีความสงบสุข- สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10- สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน- สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม- ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none">- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย- ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม- สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง- จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา- อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ- ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 เมื่อเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 : ความเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	-ไม่มีประเด็นยุทธศาสตร์สอดคล้อง-

ประเด็นยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในด้านการสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดฯ มิได้วางยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 16 : ความเชื่อมโยงตัวชี้วัดแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิต่อจำนวน แปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร้อยละ 90 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ 8 - มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 12 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ 20 - ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด จังหวัดละ 4 แห่ง - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน ร้อยละ 12 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ร้อยละ 20
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดสอดคล้อง-

ตัวชี้วัดของกลุ่มจังหวัดฯ สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ กลุ่มจังหวัดฯ มิได้กำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณภาพน้ำและอากาศไว้ในแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 31 กรกฎาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวหอมมะลิ”

ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

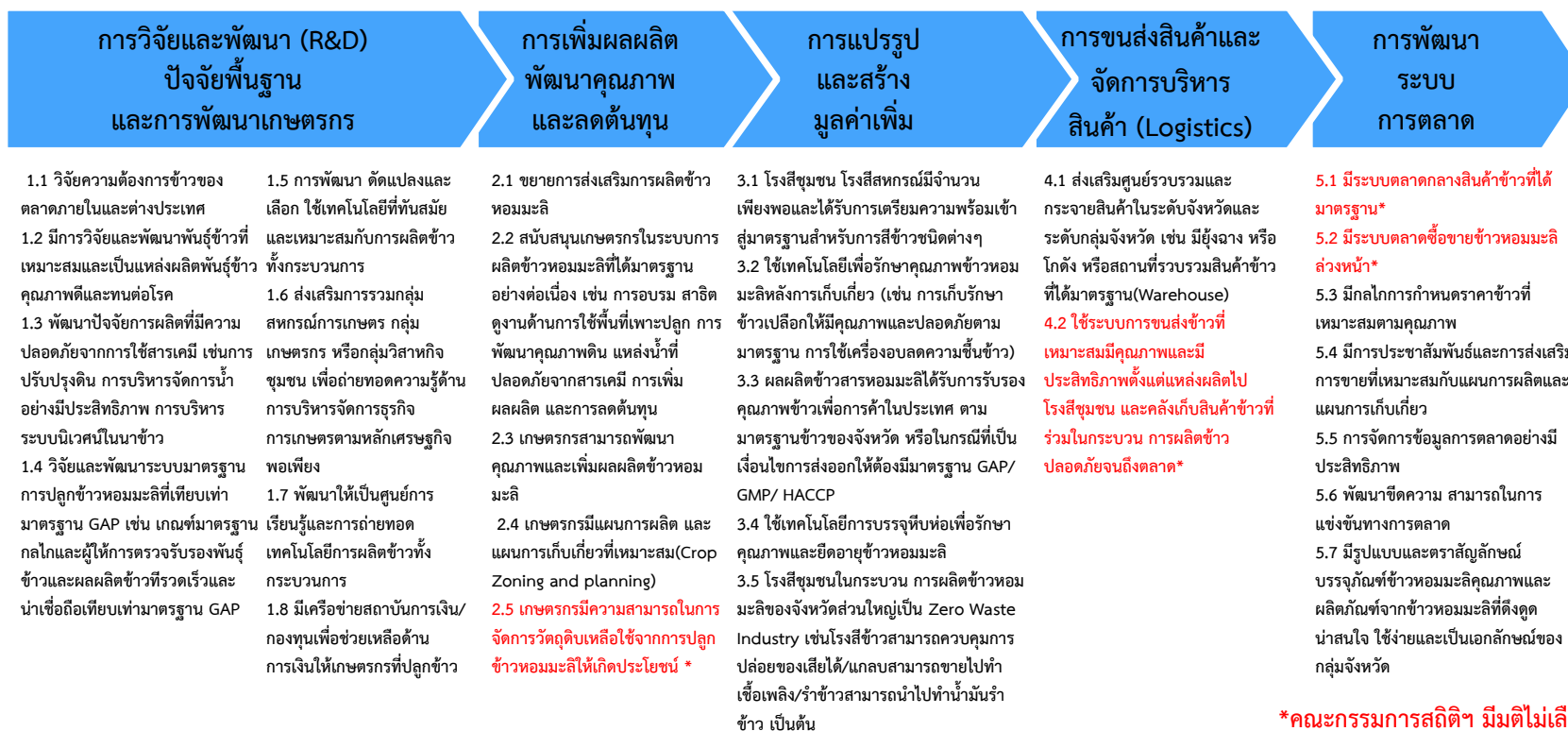
ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ข้าวหอมมะลิ

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

ข้าวหอมมะลิ

*คณะกรรมการสถิติฯ มีมติไม่เลือก

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) ปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร								
CSF 1.1 วิจัยความต้องการข้าวหอมมะลิของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ (เช่นราคา ชนิดข้าว ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค เป็นต้น)	KPI 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความต้องการข้าวหอมมะลิของตลาดฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	Data 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความต้องการข้าวหอมมะลิของตลาดฯ ที่จังหวัด นำมาใช้ประโยชน์	รายงาน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4/มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	เป็นรายงานการวิจัยความต้องการข้าวหอมมะลิจากแหล่งวิจัยต่างๆ และที่จังหวัดดำเนินการเอง
CSF 1.2 มีการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมและเป็นแหล่งผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรค	KPI 1.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรคที่เกษตรกรในจังหวัดใช้เพาะปลูก	Data 1.2.1 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีและทนต่อโรคที่เกษตรกรในจังหวัดใช้เพาะปลูก	พันธุ์	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด	Data 1.2.2 จำนวนแหล่งวิจัยและผลิตพันธุ์ข้าวคุณภาพดีของจังหวัด	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 พัฒนาปัจจัยการผลิตที่มีความปลอดภัยจากการใช้สารเคมี เช่นการปรับปรุงดิน การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารระบบนิเวศน์ในนาข้าว เป็นต้น	KPI 1.3.1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกข้าวหอมมะลิ	Data 1.3.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่ (รหัสชุดดิน)	ชุดดิน	มี	รายงาน	รายปี	สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี ศรีสะเกษ และยโสธร	
		Data 1.3.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่ (ค่า pH)	pH	มี	รายงาน	รายปี	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4/ สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี ศรีสะเกษ และยโสธร	สอบถามหน่วยงานอีกครั้ง
	KPI 1.3.2 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำในเขตชลประทานและแหล่งน้ำสาธารณะ	Data 1.3.3 จำนวนพื้นที่ชลประทาน	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	โครงการชลประทานอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
		Data 1.3.4 จำนวนพื้นที่แหล่งน้ำสาธารณะ	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.4 วิจัยและพัฒนาระบบมาตรฐานการปลูกข้าวหอมมะลิที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP เช่น เกณฑ์มาตรฐานกลไกและผู้ให้การตรวจรับรองพันธุ์ข้าวและผลผลิตข้าวปลอดภัยที่รวดเร็วและน่าเชื่อถือเทียบเท่ามาตรฐาน GAP	KPI 1.4.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองการปลูกข้าวหอมมะลิที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่จังหวัดทำเสร็จ	Data 1.4.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองการปลูกข้าวหอมมะลิที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่จังหวัดทำเสร็จ	หลักเกณฑ์	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ 4/มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	ไม่มีหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่จังหวัดทำเสร็จจึงไม่มีข้อมูลสนับสนุน
CSF 1.5 การพัฒนา ดัดแปลงและเลือก ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับการผลิตข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการ	KPI 1.5.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้อย่างเหมาะสมกับการผลิตข้าวหอมมะลิของจังหวัด	Data 1.5.1 จำนวนเทคโนโลยีที่มีการพัฒนา ดัดแปลงและเลือกใช้อย่างเหมาะสมกับการผลิตข้าวหอมมะลิของจังหวัด	เรื่อง	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	สอบถามหน่วยงานอีกครั้ง
CSF 1.6 ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหารจัดการธุรกิจการเกษตรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง	KPI 1.6.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 1.6.1 จำนวนสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.7 พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการ	KPI 1.7.1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการจากศูนย์การเรียนรู้ของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 1.7.1 จำนวนเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและพัฒนาศักยภาพการผลิตข้าวหอมมะลิทั้งกระบวนการจากศูนย์การเรียนรู้ของจังหวัดในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 1.7.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิและศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	Data 1.7.2 จำนวนศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตข้าวหอมมะลิ	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
		Data 1.7.3 จำนวนศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	ไม่มีการดำเนินงาน จึงไม่มีข้อมูลสนับสนุน

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.8 มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านการเงินให้เกษตรกรที่ปลูกข้าวหอมมะลิ	KPI 1.8.1 ร้อยละของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวหอมมะลิที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงิน เมื่อเทียบกับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	Data 1.8.1 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวหอมมะลิที่ได้รับการสนับสนุนด้านต้นทุนการผลิตและการเงินจากสถาบันการเงิน/กองทุน	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ สหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
		Data 1.8.2 จำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวทั้งหมด	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี	
	KPI 1.8.2 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 1.8.3 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี/ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.8 (ต่อ) มีเครือข่ายสถาบันการเงิน/ กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้าน การเงินให้เกษตรกรที่ปลูก ข้าวหอมมะลิ	KPI 1.8.2 (ต่อ) จำนวนสถาบันการเงินที่ เป็นแหล่งทุนให้ เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 1.8.4. จำนวน กองทุนเงินกู้ต่างๆ	กองทุน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดอุบลราชธานี/ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดต้นทุน								
CSF 2.1 ขยายการส่งเสริมการผลิต ข้าวหอมมะลิ	KPI 2.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ จำนวนเกษตรกรและ พื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิ	Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรที่ปลูก ข้าวหอมมะลิในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอม มะลิในปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมา	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
	KPI 2.1.2 ร้อยละของพื้นที่ปลูก ข้าวหอมมะลิเมื่อเทียบกับ พื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด ของจังหวัด	Data 2.1.3 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอม มะลิในปีปัจจุบัน	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
		Data 2.1.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว ทั้งหมดของจังหวัดในปี ปัจจุบัน	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.2 สนับสนุนเกษตรกรในระบบการผลิตข้าวหอมมะลิที่ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรม สาธิต ดูกานด้านการใช้พื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาคุณภาพดิน แหล่งน้ำที่ปลอดภัยจากสารเคมี การเพิ่มผลผลิต และการลดต้นทุน เป็นต้น	KPI 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับระบบการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน GAP หรือที่เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	Data 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับระบบการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน GAP หรือที่เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	ราย	มี ไม่ต่อเนื่อง	รายงาน	รายปี	ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี/ สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ไม่สมบูรณ์
CSF 2.3 เกษตรกรสามารถพัฒนาคุณภาพและเพิ่มผลผลิตข้าวหอมมะลิ	KPI 2.3.1 จำนวนผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1 จำนวนผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ก.ก./ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
	KPI 2.3.2 จำนวนค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูกข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ที่ลดลง	Data 2.3.2 จำนวนค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูกข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	บาท/ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 2.3.3 มูลค่าการค้าข้าวหอมมะลิของจังหวัด	Data 2.3.3 มูลค่าการค้าข้าวหอมมะลิ	บาท	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการค้าภายใน/สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 (ต่อ) เกษตรกรสามารถพัฒนาคุณภาพและเพิ่มผลผลิตข้าวหอมมะลิ	KPI 2.3.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยของจังหวัดที่ได้รับการรับรองคุณภาพข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	Data 2.3.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยของจังหวัดที่ได้รับการรับรองคุณภาพข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	ไร่	มี ไม่ต่อเนื่อง	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	ไม่สมบูรณ์
	KPI 2.3.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยของจังหวัดที่ผ่านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	Data 2.3.5 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยของจังหวัด ที่ผ่านการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ระบบมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	ไร่	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 เกษตรกรมีแผนการผลิตและแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม(Crop Zoning and planning)	KPI 2.4.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมให้สามารถจัดทำแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	Data 2.4.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมจนมีแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม (Crop Zoning and planning)	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 2.4.2 การคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับฤดูกาล เพาะปลูกและให้ผลผลิตต่อไร่สูง	Data 2.4.2 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงและเหมาะสมกับการเพาะปลูกข้าวนาปี	พันธุ์	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี/ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
VC 3 : การแปรรูป และสร้างมูลค่าเพิ่ม								
CSF 3.1 โรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์มีจำนวนเพียงพอและได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานสำหรับการสีข้าวหอมมะลิปลอดภัยชนิดต่างๆ	KPI 3.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	Data 3.1.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความพร้อมเข้าสู่มาตรฐาน GMP	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 ใช้เทคโนโลยี (กระบวนการ) เพื่อรักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	KPI 3.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยี (กระบวนการ) เพื่อรักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	Data 3.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยี (กระบวนการ) เพื่อรักษาคุณภาพข้าวหอมมะลิหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น การเก็บรักษาข้าวเปลือกให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน การใช้เครื่องอบลดความชื้นข้าว เป็นต้น)	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 3.2.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวหอมมะลิที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน	Data 3.2.2 ปริมาณข้าวเปลือกข้าวหอมมะลิที่มีการเก็บรักษาให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามมาตรฐาน	ตัน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 3.2.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวหอมมะลิ	Data 3.2.3 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวหอมมะลิ	ราย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 ผลผลิตข้าวสารข้าวหอมมะลิ ได้รับการรับรองคุณภาพข้าว เพื่อการค้าในประเทศ ตาม มาตรฐานข้าวปลอดภัยของ จังหวัด <u>หรือในกรณีที่เป็น</u> <u>เงื่อนไขการส่งออกให้ต้องมี</u> <u>มาตรฐาน GAP/GMP/</u> <u>HACCP</u>	KPI 3.3.1 ผลผลิตข้าวสารข้าวหอม มะลิที่ผ่านเกณฑ์ มาตรฐานข้าวปลอดภัย เทียบเท่า GAP ของ จังหวัด <u>หรือในกรณีที่</u> <u>เป็นเงื่อนไขการส่งออก</u> <u>ให้ต้องมีมาตรฐาน GAP</u> <u>/GMP/HACCP</u>	Data 3.3.1 ปริมาณข้าวสารข้าวหอม มะลิที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัด <u>หรือใน</u> <u>กรณีที่เงื่อนไขการ</u> <u>ส่งออกให้ต้องมีมาตรฐาน</u> <u>GAP/GMP/HACCP</u>	ตัน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ไม่มีการปฏิบัติจึง ไม่มีข้อมูลสนับสนุน
		Data 3.3.2 ปริมาณข้าวสารหอมมะลิ ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP (เพื่อการส่งออก)	ตัน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ไม่มีการปฏิบัติจึง ไม่มีข้อมูลสนับสนุน
CSF 3.4 ใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบ ห่อเพื่อรักษาคุณภาพและ ยืดอายุข้าวหอมมะลิ	KPI 3.4.1 จำนวนชนิดของบรรจุ ภัณฑ์ข้าวหอมมะลิ ปลอดภัย ขอจังหวัดที่ ได้รับการตรวจสอบว่า สามารถรักษาคุณภาพ และยืดอายุข้าวหอมมะลิ	Data 3.4.1 จำนวนชนิดของบรรจุ ภัณฑ์ข้าวหอมมะลิของ จังหวัดที่ได้รับการ ตรวจสอบว่าสามารถ รักษาคุณภาพและยืดอายุ ข้าวปลอดภัย	ชนิด	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการค้าภายใน จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.4 (ต่อ) ใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวหอมมะลิ	KPI 3.4.2 ปริมาณข้าวหอมมะลิที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	Data 3.4.2 ปริมาณข้าวหอมมะลิที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	ก.ก.	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
CSF 3.5 โรงสีชุมชนในกระบวนการผลิตข้าวปลอดภัยของจังหวัดส่วนใหญ่เป็น Zero Waste Industry เช่นโรงสีข้าวสามารถควบคุมการปล่อยของเสียได้/กลับสามารถขายไปทำเชื้อเพลิง/รำข้าวสามารถนำไปทำน้ำมันรำข้าว	KPI 3.5.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	Data 3.5.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	แห่ง	มี ไม่ต่อเนื่อง	รายงาน	รายปี	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 อุบลราชธานี/ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ไม่สมบูรณ์
	KPI 3.5.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่มีศักยภาพ/ความพร้อมเป็น Zero Waste Industry	Data 3.5.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่มีศักยภาพ/ความพร้อมเป็น Zero Waste Industry	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 4 : การขนส่งสินค้าและการจัดการสินค้า (Logistics)								
CSF 4.1 ส่งเสริมศูนย์รวบรวมและ กระจายสินค้าข้าวหอมมะลิ ในระดับจังหวัดและระดับ กลุ่มจังหวัด เช่น มียุ้งฉาง หรือโกดัง หรือสถานที่ รวบรวมสินค้าข้าวที่ได้ มาตรฐาน(Warehouse)	KPI 4.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวม สินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐานข้าว ปลอดภัย	Data 4.1.1 จำนวนยุ้งฉาง หรือโกดัง หรือ สถานที่เก็บรวบรวม สินค้า (Warehouse) ที่ได้มาตรฐานข้าว ปลอดภัย	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/ สำนักงานสหกรณ์จังหวัด/ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด/ สำนักงานการค้าภายใน จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
	KPI 4.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและ กระจายข้าวหอมมะลิใน ระดับจังหวัด	Data 4.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและ กระจายข้าวหอมมะลิใน ระดับจังหวัด	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด/ สำนักงานการค้าภายใน จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 5 : การพัฒนาระบบการตลาด								
CSF 5.3 มีกลไกการกำหนดราคาข้าว หอมมะลิที่เหมาะสมตาม คุณภาพ	KPI 5.3.1 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของ ผลผลิตข้าวหอมมะลิเมื่อ เทียบกับผลผลิตข้าว ทั่วไป	Data 5.3.1 ราคารับซื้อข้าวเปลือกข้าว หอมมะลิ	บาท/ตัน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด/ สำนักงานการค้าภายใน จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.3 (ต่อ) มีกลไกการกำหนดราคาข้าว หอมมะลิที่เหมาะสมตาม คุณภาพ	KPI 5.3.1 (ต่อ) มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของ ผลผลิตข้าวหอมมะลิเมื่อ เทียบกับผลผลิตข้าว ทั่วไป	Data 5.3.2 ราคารับซื้อข้าวเปลือก ทั่วไป	บาท/ตัน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัด/ สำนักงาน การค้าภายในจังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.4 มีการประชาสัมพันธ์และ การส่งเสริมการขายที่ เหมาะสมกับแผนการผลิต และแผนการเก็บเกี่ยว	KPI 5.4.1 จำนวนครั้งของการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขาย ข้าวหอมมะลิที่เหมาะสม กับแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยว	Data 5.4.1 จำนวนครั้งของการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการขาย ข้าวหอมมะลิที่เหมาะสม กับแผนการผลิตและ แผนการเก็บเกี่ยว	ครั้ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานเกษตรจังหวัด/ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
	KPI 5.4.2 จำนวนและมูลค่าการ สั่งซื้อข้าวหอมมะลิจาก การจัดงานแสดงสินค้า และ Road Show	Data 5.4.2 จำนวนการสั่งซื้อข้าวหอม มะลิจากการจัดงานแสดง สินค้าและ Road Show	ตัน	มี ไม่ต่อเนื่อง	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ไม่สมบูรณ์
		Data 5.4.3 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวหอม มะลิจากการจัดงานแสดง สินค้าและ Road Show	บาท	มี ไม่ต่อเนื่อง	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ไม่สมบูรณ์

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.5 การจัดการข้อมูลการตลาด (Market Intelligence Unit) อย่างมีประสิทธิภาพ	KPI 5.5.2 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวหอมมะลิของจังหวัด	Data 5.5.2 จำนวนฐานข้อมูลเกี่ยวกับตลาด ราคาและปริมาณความต้องการข้าวหอมมะลิของจังหวัด	ฐานข้อมูล	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
CSF 5.6 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางการตลาด (เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดกับภาคส่วนต่าง ๆ การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง)	KPI 5.6.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวหอมมะลิของจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	Data 5.6.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวหอมมะลิของจังหวัดในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	ช่องทาง	มี ไม่ต่อเนื่อง	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ไม่สมบูรณ์
	KPI 5.6.2 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวหอมมะลิของที่เพิ่มขึ้น	Data 5.6.2 จำนวนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการส่งเสริมการตลาดและการรวมกลุ่มเกษตรกรปลูกข้าวหอมมะลิในปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	เครือข่าย/ กลุ่ม	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด/ สำนักงานการค้าภายในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
CSF 5.7 มีรูปแบบและตราสัญลักษณ์บรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิปลอดภัยและผลิตภัณฑ์จากข้าวปลอดภัยที่ดึงดูดน่าสนใจ ใช้ง่ายและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	KPI 5.7.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	Data 5.7.1 จำนวนรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการขอแจ้งจดทรัพย์สินทางปัญญา	รูปแบบ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 50 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 36 รายการ เป็นรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ต้องพัฒนาระบบการจัดเก็บ 6 รายการและจำนวน 8 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(8 CSFs, 13 KPIs)	(4 CSFs, 10 KPIs)	(5 CSFs, 9 KPIs)	(1 CSF, 2 KPIs)	(7 CSFs, 7 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	36 (72.00%)	14	10	5	1	6
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	6 (12.00%)	-	2	1	-	3
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	8 (16.00%)	3	-	4	1	-
รวม	50 (100%)	17	12	10	2	9

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "ข้าวหอมมะลิ"

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 จำนวนรายงานการวิจัยความต้องการข้าวหอมมะลิของตลาดค้าที่จังหวัดนำมาใช้ประโยชน์	ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 4/ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data1.4.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองการปลูกข้าวหอมมะลิที่เทียบเท่ามาตรฐาน GAP ที่จังหวัดทำเสร็จ	ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 4/ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 1.7.3 จำนวนศูนย์ประสานงานกลุ่มเกษตรกรและภาคธุรกิจ	สำนักงานเกษตรจังหวัด/ สหกรณ์จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 20 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "ข้าวหอมมะลิ" (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.3.1 ปริมาณข้าวสารข้าวหอมมะลิที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยเทียบเท่า GAP ของจังหวัดหรือในกรณีที่เป็นการส่งออกให้ต้องมี มาตรฐาน GAP/GMP/HACCP	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.3.2 ปริมาณข้าวสารหอมมะลิที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP เพื่อการส่งออก	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.4.1 จำนวนชนิดของบรรจุภัณฑ์ข้าวหอมมะลิของจังหวัดที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	สำนักงานการค้าภายในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.4.2 ปริมาณข้าวหอมมะลิที่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีการบรรจุหีบห่อเพื่อรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 4.1.2 จำนวนศูนย์รวบรวมและกระจายข้าวหอมมะลิในระดับจังหวัด	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด/ สำนักงานการค้าภายในจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

นอกจากนั้น สำหรับกลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ แสดงดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.2.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับระบบการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน GAP หรือที่เทียบเท่า GAP ของจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูล - จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 2.3.4 จำนวนพื้นที่ปลูกข้าวหอมมะลิที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวหอมมะลิปลอดภัยของจังหวัดที่ได้รับการรับรองคุณภาพข้าวตามมาตรฐาน GAP หรือเทียบเท่า GAP ของจังหวัด	สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร/ ศูนย์วิจัยข้าวอุบลราชธานี/ วม ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวอุบลราชธานี	

ตารางที่ 21 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวหอมมะลิ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.5.1 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีสหกรณ์ ที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและการเป็น Zero Waste Industry	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 7 อุบลราชธานี/ สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 5.4.2 จำนวนการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.4.3 มูลค่าการสั่งซื้อข้าวหอมมะลิจากการจัดงานแสดงสินค้าและ Road Show	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.6.1 จำนวนช่องทางการจำหน่ายข้าวหอมมะลิของจังหวัดในปีปัจจุบันและปีที่ผ่านมา	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2: การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี”

ตารางที่ 22 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

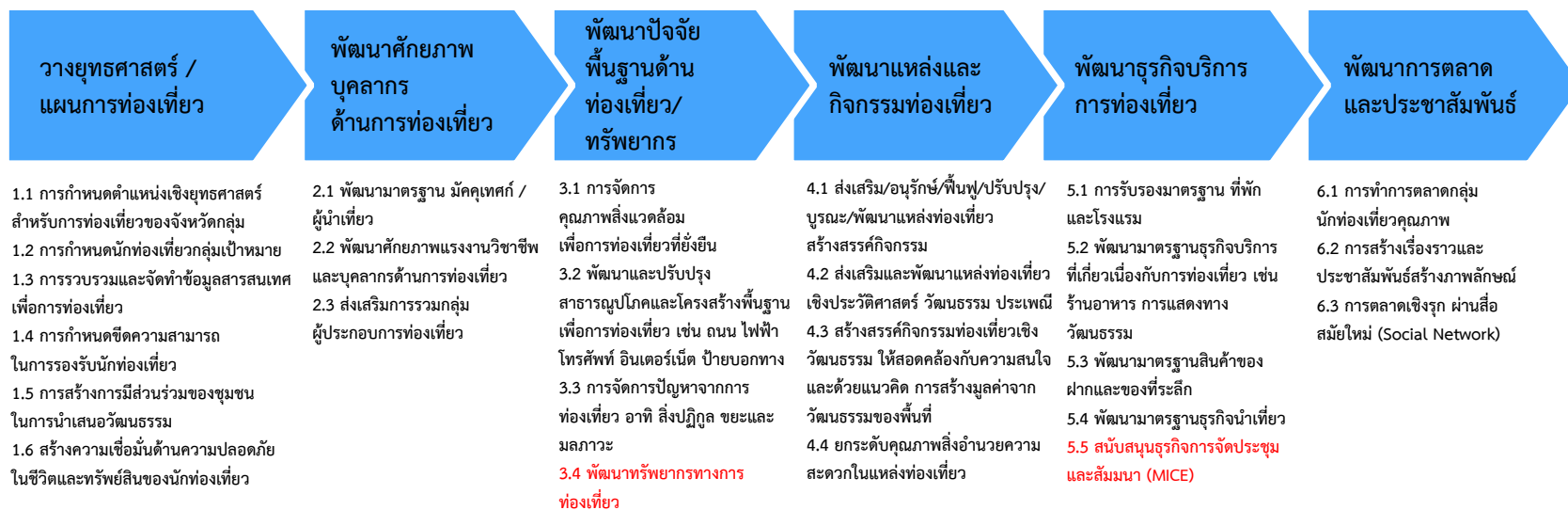
ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี

*คณะกรรมการสถิติฯ มีมติไม่เลือก

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี”

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว								
CSF 1.1 การวางแผนและกำหนด ตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	KPI 1.1.1 มีการวางแผนและ กำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) ด้านการ ท่องเที่ยวของ อุบลราชธานี	Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของ กลยุทธ์ และโครงการต่อ การกำหนดตำแหน่งเชิง ยุทธศาสตร์ด้านการ ท่องเที่ยวของอุบลราชธานี	ระดับ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 1.1.2 สัดส่วนของงบประมาณ ที่ได้รับจัดสรรด้านการ ท่องเที่ยวต่องบประมาณ ทั้งหมด (งบประมาณที่ ได้รับจัดสรรด้าน การท่องเที่ยว)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 1.2 การกำหนดนักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.2.1 จำนวนรายงานการ วิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	Data 1.2.1 จำนวนรายงานการ วิเคราะห์นักท่องเที่ยว กลุ่มเป้าหมายและ ประมาณการจำนวน นักท่องเที่ยวตาม กลุ่มเป้าหมาย	รายงาน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	KPI 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	Data 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	รายงาน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 1.4 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พักรับนักท่องเที่ยวสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พักรับนักท่องเที่ยวสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	รายงาน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 1.5 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของอุบลราชธานี	KPI 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของอุบลราชธานี	Data 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของอุบลราชธานี	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.5 (ต่อ) การสร้างการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการสืบสานและ ร่วมนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของอุบลราชธานี	KPI 1.5.1 (ต่อ) อัตราการเพิ่มของชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการสืบ สานและร่วมนำเสนอ วัฒนธรรมประเพณีของ อุบลราชธานี	Data 1.5.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชน เกี่ยวกับการสืบสาน วัฒนธรรมประเพณีของ อุบลราชธานี	กิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 1.6 สร้างความเชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	KPI 1.6.1 ร้อยละของระดับความ เชื่อมั่นด้านความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	Data 1.6.1 ร้อยละของระดับความ เชื่อมั่นด้านความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	ตำรวจภูธรจังหวัด	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 2 : พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว								
CSF 2.1 พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของ อุบลราชธานีและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	KPI 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่มี ความรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและประเพณี ของอุบลราชธานีและ สามารถถ่ายทอดเป็น ภาษา ต่างประเทศได้ หลายภาษา	Data 2.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่มีการขึ้น ทะเบียนมัคคุเทศก์/ผู้นำ เที่ยว	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬา/ สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจังหวัด อุบลราชธานี/ องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่น	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.1 (ต่อ) พัฒนามาตรฐานมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของ อุบลราชธานีและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	KPI 2.1.1 (ต่อ) จำนวนมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น/ผู้นำเที่ยวที่มี ความรอบรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมและประเพณี ของอุบลราชธานีและ สามารถถ่ายทอดเป็น ภาษา ต่างประเทศได้ หลายภาษา	Data 2.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/ ผู้นำเที่ยวที่ได้รับการ อบรม/พัฒนาให้มีความ รอบรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีของ อุบลราชธานีและสามารถ ถ่ายทอดเป็นภาษา ต่างประเทศได้หลายภาษา	คน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 2.2 พัฒนาศักยภาพแรงงาน วิชาชีพและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม	KPI 2.2.1 จำนวนแรงงานและ บุคลากรที่มีศักยภาพ การในกิจกรรมที่เป็น ห่วงโซ่การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม	Data 2.2.1 จำนวนแรงงานและ บุคลากรที่มีศักยภาพใน กิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่การ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 2.3 ส่งเสริมการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่ เกี่ยวข้อง	KPI 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่ เกี่ยวข้อง	Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบการด้าน ท่องเที่ยวและธุรกิจที่ เกี่ยวข้อง	กลุ่ม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 (ต่อ) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	KPI 2.3.1 (ต่อ) จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	Data 2.3.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	ธุรกิจ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ โยโสธร
VC 3 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร								
CSF 3.1 การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	KPI 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่จังหวัด	Data 3.1.1 อัตราการลดลงของจุดความร้อน (Hotspot) ในพื้นที่จังหวัด	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สถานีอุตุนิยมวิทยาอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ โยโสธร
	KPI 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความเสียหายจากไฟป่า	Data 3.1.2 อัตราการลดลงของพื้นที่ความเสียหายจากไฟป่า	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 อุบลราชธานี	
	KPI 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	Data 3.1.3 จำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM10) มีค่าเกินมาตรฐาน	วัน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ โยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ป้ายบอกทาง	KPI 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	ระดับ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานี/องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 3.2.2 อัตราการเข้าถึงไฟฟ้า	Data 3.2.2 ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 3.2.3 อัตราการเข้าถึงน้ำประปา	Data 3.2.3 ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานประปาส่วนภูมิภาค เขต 8 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
	KPI 3.2.4 อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงเครือข่ายโทรศัพท์	Data 3.2.4 อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	บมจ. ทีโอที/บมจ. กสท. โทรคมนาคม/สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 การจัดการปัญหาจากการท่องเที่ยว เช่น สิ่งปฏิกูลขยะและมลภาวะ	KPI 3.3.1 อัตราการกำจัดขยะ	Data 3.3.1 ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมดต่อเดือน (ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นเฉลี่ยต่อวัน)	ตัน/วัน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี	จำแนกเป็นเทศบาลนคร/เทศบาลเมือง/เทศบาลตำบล/องค์การบริหารส่วนตำบล
		Data 3.3.2 ปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดโดยเฉลี่ยต่อเดือน (ปริมาณการเก็บขนขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 3.3.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะต่อปี	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 4 : พัฒนาแหล่งและกิจกรรมท่องเที่ยว								
CSF 4.1 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	KPI 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	แหล่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.2 ส่งเสริมและพัฒนาให้แหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	KPI 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 4.3 สร้างสรรค์กิจกรรม ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ให้ สอดคล้องกับความสนใจ และด้วยแนวคิดการสร้าง มูลค่าจากสถานที่ท่องเที่ยว ทางธรรมชาติของพื้นที่	KPI 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและ สวนสาธารณะ ที่เพิ่มขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติและ สวนสาธารณะในปีปัจจุบัน และปีที่ผ่านมา	แหล่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 4.4 ยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ และน้ำดื่มสาธารณะ	KPI 4.4.1 ร้อยละของแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่ม สาธารณะที่ได้มาตรฐาน	Data 4.4.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มี สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำและน้ำดื่ม สาธารณะที่ได้มาตรฐาน	แหล่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 5 : พัฒนารูขีจรบริการการท่องเที่ยว								
CSF 5.1 การรับรองมาตรฐานที่พัก และโรงแรม	KPI 5.1.1 ร้อยละของธุรกิจที่พัก และโรงแรมได้รับการ รับรองมาตรฐาน	Data 5.1.1 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house ที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.1 (ต่อ) การรับรองมาตรฐาน ที่พักและโรงแรม	KPI 5.1.1 (ต่อ) ร้อยละของธุรกิจที่พักและโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.1.2 จำนวนธุรกิจที่พัก Home stay ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 5.1.3 จำนวนธุรกิจที่พักโรงแรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 5.1.4 จำนวนธุรกิจที่พัก Guest- house/ Home stay และโรงแรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.2 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร กิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ	KPI 5.2.1 ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร เป็นต้น	Data 5.2.1 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 (ต่อ) พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร กิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ	KPI 5.2.1 (ต่อ) ร้อยละของธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร เป็นต้น	Data 5.2.2 จำนวนธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทั้งหมดที่ได้รับการสนับสนุนให้ขอรับการตรวจรับรองมาตรฐาน เช่น ร้านอาหาร ร้านค้า OTOP เป็นต้น	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.3 พัฒนามาตรฐานสินค้าของฝากและของที่ระลึก	KPI 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของอุบลราชธานีได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	Data 5.3.1 จำนวนสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของอุบลราชธานีได้รับการรับรองมาตรฐาน (เช่น OTOP 5 ดาว เป็นต้น)	รายการ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 5.3.2 มูลค่าสินค้าของฝากและของที่ระลึกที่เป็นอัตลักษณ์ของอุบลราชธานี	บาท	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.4 พัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว	KPI 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	Data 5.4.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 6 : พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์								
CSF 6.1 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวและ รายได้จากการท่องเที่ยว ของอุบลราชธานีที่ เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวของ อุบลราชธานีที่เพิ่มขึ้น	คน	มี	สำรวจ	ราย เดือน	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ โยโสธร
		Data 6.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว ของอุบลราชธานีที่เพิ่มขึ้น	บาท	มี	สำรวจ	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ โยโสธร
CSF 6.2 การสร้างเรื่องราวและ ประชาสัมพันธ์สร้าง ภาพลักษณ์	KPI 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิง ประสบการณ์และ ประชาสัมพันธ์ เอกลักษณะการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม	Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิง ประสบการณ์และ เอกลักษณะการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมของ อุบลราชธานี	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ โยโสธร
		Data 6.2.2. จำนวนครั้งของการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ เอกลักษณะการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมที่เชื่อมโยง กับธรรมชาติในอุบลราชธานี ผ่านสื่อต่างๆ	ครั้ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	หากจะเอาข้อมูล ต้องค้นเอกสารอีกที่ ไม่ได้สรุปไว้

ตารางที่ 23 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.3 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยว อุบลราชธานีที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	Data 6.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวอุบลราชธานี ที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่ใช้การตลาดผ่านสื่อสมัยใหม่

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 41 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการที่มีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 28 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 13 รายการ แสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6
		(6 CSFs, 6 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 8 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(4 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	28 (68.29%)	2	2	8	4	9	3
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	13 (31.71%)	6	3	2	-	-	2
รวม	41 (100%)	8	5	10	4	9	5

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี"

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ระดับความครอบคลุมของกลยุทธ์ และโครงการต่อการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของอุบลราชธานี	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน
Data 1.3.1 จำนวนรายงานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	- จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี" (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.4.1 จำนวนรายงานความพร้อมของที่พักร้านอาหารท่องเที่ยวสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายและจำนวนนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายพร้อมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 1.5.1 อัตราการเพิ่มของชุมชนที่มีส่วนร่วมในการสืบสานและร่วมนำเสนอวัฒนธรรมประเพณีของอุบลราชธานี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 1.5.2 จำนวนกิจกรรมของชุมชนเกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของอุบลราชธานี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 1.6.1 ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ตำรวจภูธรจังหวัด ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 2.2.1 จำนวนแรงงานและบุคลากรที่มีศักยภาพในกิจกรรมที่เป็นห่วงโซ่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 2.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 2.3.2 ความหลากหลายของผู้ประกอบการด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่มีการรวมกลุ่มกัน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.2.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางถนนภายในและระหว่างจังหวัดรวมทั้งป้ายบอกทาง	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอุบลราชธานี/ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี/ สำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี" (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.3.3 ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี/สุขลักษณะต่อปี	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 6.2.1 จำนวนเรื่องราวเชิงประสบการณ์และเอกลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของอุบลราชธานี	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 7.3.1 จำนวนธุรกิจที่มีช่องทางและการทำธุรกรรมด้านการท่องเที่ยวอุบลราชธานีที่เป็นการตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การค้าชายแดน”

ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการค้า เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้า และเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจร และได้มาตรฐานสากล	เศรษฐกิจ -> การค้าและการลงทุน	การค้าชายแดน

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน ครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

การค้าชายแดน

*คณะกรรมการสถิติฯ มีมติไม่เลือก

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพหรือประเด็นสำคัญ “การค้าชายแดน”

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 1 : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน								
CSF 1.1 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางสายหลัก	KPI 1.1 เส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.1 จำนวนเส้นทางสายหลักได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (กิโลเมตร)	กิโลเมตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักทางหลวงที่ 7 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 1.2 การพัฒนา/ปรับปรุงเส้นทางสายรอง	KPI 1.2 เส้นทางสายรองได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.2 จำนวนเส้นทางสายรองได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (กิโลเมตร)	กิโลเมตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานทางหลวงชนบทอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 1.3 การพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางราง	KPI 1.3 การขนส่งทางรางได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.3.1 ความยาวทางรถไฟได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง (กิโลเมตร)	กิโลเมตร	มี	รายงาน	รายปี	สถานีรถไฟอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 1.3 (ต่อ) การพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางราง	KPI 1.3 (ต่อ) การขนส่งทางรางได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.3.2 สัดส่วนงบประมาณการพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางรางต่องบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของจังหวัด	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สถานีรถไฟอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 1.4 การพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางอากาศ	KPI 1.4 การขนส่งทางอากาศได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง	Data 1.4.1 สนามบินได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง		มี	รายงาน	รายปี	ท่าอากาศยานอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 1.4.2 สัดส่วนงบประมาณการพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางอากาศต่องบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของจังหวัด	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	ท่าอากาศยานอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 2 : พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ มีระบบสาธารณูปโภคที่ดี								
CSF 2.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบการให้บริการน้ำประปา	KPI 2.1 การขยาย/ปรับปรุงระบบน้ำประปา	Data 2.1.1 จำนวนสถานีน้ำประปาชุมชน (จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้)	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานปะปาส่วนภูมิภาค เขต 8 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.1 (ต่อ) การขยาย/ปรับปรุงระบบการให้บริการน้ำประปา	KPI 2.1 (ต่อ) การขยาย/ปรับปรุงระบบน้ำประปา	Data 2.1.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับการปรับปรุงระบบน้ำประปา ต่อพื้นที่ทั้งหมด (สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ต่อครัวเรือนทั้งสิ้น)	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานปะปาส่วนภูมิภาค เขต 8 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 2.2 การขยาย/ปรับปรุงระบบการให้บริการไฟฟ้า	KPI 2.2 การขยาย/ปรับปรุงระบบไฟฟ้า	Data 2.2.1 พื้นที่การให้บริการไฟฟ้า (กฟภ.)	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 2.2.2 สัดส่วนของพื้นที่ที่ได้รับการบริการไฟฟ้า ต่อพื้นที่ทั้งหมด	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัด อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 2.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบการให้บริการโทรศัพท์	KPI 2.3 การขยาย/ปรับปรุงระบบโทรศัพท์	Data 2.3.1 พื้นที่การให้บริการโทรศัพท์	หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.3 (ต่อ) การขยาย/ปรับปรุงระบบ การให้บริการโทรศัพท์	KPI 2.3 (ต่อ) การขยาย/ปรับปรุง ระบบโทรศัพท์	Data 2.3.2 สัดส่วนของพื้นที่ให้บริการ โทรศัพท์ ต่อพื้นที่ทั้งหมด	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 2.4 การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมี คุณภาพ	KPI 2.4 ร้อยละของจำนวน โครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับการซ่อมแซม สร้าง เสริมและพัฒนาให้ดีขึ้น	Data 2.4.1 ระยะทางเชื่อมต่อระหว่าง ชุมชน/อำเภอ/จังหวัด (กิโลเมตร) จำแนกตามจุด ต้นทาง - ปลายทาง	กิโลเมตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานหลวงที่ 7 อุบลราชธานี/ สำนักงานทางหลวง ชนบทอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 2.4.2 จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน ทางถนน (ถนน ทางเท้า สะพาน) จำแนกเป็น สร้างใหม่ และซ่อม ปรับปรุงเส้นทางเดิม และ ตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ	กิโลเมตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานหลวงที่ 7 อุบลราชธานี/ สำนักงานทางหลวง ชนบทอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.4 (ต่อ) การพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีคุณภาพ	KPI 2.4 (ต่อ) ร้อยละของจำนวนโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกได้รับการซ่อมแซม สร้างเสริมและพัฒนาให้ดีขึ้น	Data 2.4.3 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ (ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 2.4.4 จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (อาทิ ห้องน้ำสาธารณะ ป้ายบอกทาง) จำแนกเป็นสร้างใหม่ และซ่อมปรับปรุง	แห่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 2.5 การจัดการมลพิษ (คุณภาพน้ำอากาศ/ขยะและของเสียอันตรายชุมชนและอุตสาหกรรม)	KPI 2.5.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเพิ่มขึ้น	Data 2.5.1 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	แหล่ง	มี	รายงาน	รายปี	โครงการชลประทานอุบลราชธานี (แหล่งน้ำขนาดกลาง)/สถานีพัฒนาที่ดินอุบลราชธานี (แหล่งน้ำขนาดเล็ก)/สำนักงานทรัพยากรน้ำภาคที่ 5	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.5 (ต่อ) การจัดการมลพิษ (คุณภาพน้ำอากาศ/ขยะและของเสียอันตรายชุมชนและอุตสาหกรรม)	KPI 2.5.2 แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเสียลดลง โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร) (แหล่งน้ำมีคุณภาพดีขึ้นโดยมีปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (Dissolved oxygen, DO) อยู่ในเกณฑ์คุณภาพแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3 หรือประเภทที่ 2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)	Data 2.5.2.1 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO)	มิลลิกรัม/ลิตร	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 2.5.2.2 จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่าโดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จะต้องสูง (5-8 มล./ลิตร) (จำนวนแหล่งน้ำที่มีค่า โดยปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (dissolved oxygen, DO) จัดอยู่ในเกณฑ์คุณภาพแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ 3 หรือประเภทที่ 2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)	แหล่ง	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 12 อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
	KPI 2.5.3 ข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะและของเสีย ที่เกิดจากครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมลดลง	Data 2.5.3 จำนวนข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะและของเสีย ที่เกิดจากครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรม	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 2.6 การจัดการสิ่งแวดล้อม เมืองและชุมชน (พื้นที่ สีเขียวและภูมิทัศน์)	KPI 2.6.1 เพิ่มพื้นที่สีเขียวในเขต เมือง/ชุมชน	Data 2.6.1.1 จำนวนพื้นที่สีเขียวในเขต เมือง/ชุมชน (ตาราง กิโลเมตร)	ตาราง กิโลเมตร	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัด อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 2.6.1.2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่สี เขียวในเขตเมือง/ชุมชน	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัด อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
	KPI 2.6.2 กิจกรรมเพื่อสร้างการมี ส่วนร่วมของประชาชน ในการดูแลพื้นที่สีเขียว	Data 2.6.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้าง การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการดูแลพื้นที่ สีเขียว	ครั้ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี/ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 2.6.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการดูแล พื้นที่สีเขียว	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานส่งเสริมการ ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี/ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
VC 3 : พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ								
CSF 3.1 การปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ	KPI 3.1 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	Data 3.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน	โครงการ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
		Data 3.1.2 สัดส่วนงบประมาณในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่อ งบประมาณทั้งหมด จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
CSF 3.2 ขยายพื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.2 พื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)	หมู่บ้าน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร
		Data 3.2.2 สัดส่วนจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) ต่อพื้นที่จังหวัดทั้งหมด	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.2 (ต่อ) ขยายพื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.2 (ต่อ) พื้นที่ให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	Data 3.2.3 ปริมาณการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครอง (เมกะไบต์)		ไม่มี	รายงาน	รายปี	บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 3.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ	KPI 3.3 ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น	Data 3.3.1 จำนวนครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครอง	ครัวเรือน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 3.3.2 สัดส่วนครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตเทียบกับจำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำแนกตามเขตการปกครอง	ร้อยละ	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี/ บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 3.3.3 จำนวนหน่วยงานที่นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน จำแนกเป็นหน่วยงานรัฐและเอกชน	หน่วยงาน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	บมจ. ทีโอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 3.3 (ต่อ) ส่งเสริมให้ประชาชน มีโอกาสเข้าถึงเทคโนโลยี สารสนเทศ	KPI 3.3 (ต่อ) ประชาชนมีโอกาสเข้าถึง เทคโนโลยีสารสนเทศ มากขึ้น	Data 3.3.4 สัดส่วนประชากรต่อ คอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง	คน/เครื่อง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัด อุบลราชธานี/ บมจ. ทีไอที/ บมจ. กสท. โทรคมนาคม	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 4 : พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ								
CSF 4.1 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีขีด ความสามารถในการแข่งขัน รองรับการค้าการลงทุน	KPI 4.1 กิจกรรมเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขันด้านการค้า การลงทุนให้ ผู้ประกอบการ จำแนก ตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ) (จำนวน โครงการ/กิจกรรม พัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการค้าชายแดน)	Data 4.1.1 จำนวนกิจกรรมเพิ่มขีด ความสามารถใน การแข่งขันด้านการค้า การลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ) (ความพึง พอใจของผู้เข้าร่วม โครงการ/กิจกรรม พัฒนา ศักยภาพผู้ประกอบการค้า ชายแดน)	จำนวน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.1 (ต่อ) พัฒนาผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันรองรับการค้าการลงทุน	KPI 4.1 (ต่อ) กิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ) (จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการค้าชายแดน)	Data 4.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนให้ผู้ประกอบการ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ) (จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการค้าชายแดน)	คน	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดอุบลราชธานี/หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี/สภาอุตสาหกรรมจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 4.2 พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับธุรกิจสู่เกณฑ์มาตรฐาน	KPI 4.2.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจากภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโลจิสติกส์	Data 4.2.1 จำนวนนักศึกษาที่จบจากภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโลจิสติกส์ต่อปีการศึกษา	คน	มี	รายงาน	รายปี	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี/มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยราชธานี/มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
	KPI 4.2.2 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	Data 4.2.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	กิจกรรม	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.2 (ต่อ) พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับธุรกิจสู่เกณฑ์มาตรฐาน	KPI 4.2.2 (ต่อ) จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	Data 4.2.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 4.3 การส่งเสริมพัฒนาการรวมกลุ่มผู้ประกอบการค้า	KPI 4.3 ผู้ประกอบการค้ามีการรวมกลุ่มมากขึ้น	Data 4.3.1 จำนวนการรวมกลุ่มผู้ประกอบการ/สมาคมการค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	กลุ่ม	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 4.3.2 จำนวนสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการ/สมาคมการค้าที่ก่อตั้งขึ้น แยกตามประเภทธุรกิจการค้า	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดอุบลราชธานี/สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 4.4 สร้างและขยายเครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	CSF 4.4 เครือข่ายการค้า การลงทุนทั้งในและต่างประเทศขยายตัวมากขึ้น	CSF 4.4.1 จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุนในประเทศ	เครือข่าย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 4.4 (ต่อ) สร้างและขยายเครือข่าย การค้า การลงทุนทั้งใน และต่างประเทศ	CSF 4.4 (ต่อ) เครือข่ายการค้า การลงทุน ทั้งในและต่างประเทศ ขยายตัวมากขึ้น	CSF 4.4.2 จำนวนเครือข่ายการค้า การลงทุนต่างประเทศ	เครือข่าย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 4.5 พัฒนาแรงงานมีฝีมือเพื่อ รองรับการเป็นศูนย์กลาง โลจิสติกส์	KPI 4.5 จำนวนแรงงานที่ได้รับ การพัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมการ ฝึกหลัก กลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับ การศึกษา ช่วงอายุ และ เพศ	Data 4.5.1 จำนวนแรงงานที่ได้รับ การพัฒนาฝีมือแรงงาน จำแนกตามกิจกรรมการ ฝึกหลัก กลุ่มสาขาอาชีพ กลุ่มอุตสาหกรรม ระดับ การศึกษา ช่วงอายุ และ เพศ	คน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานแรงงาน จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC 5 : พัฒนาการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ให้บริการธุรกิจการค้า								
CSF 5.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	KPI 5.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า ในพื้นที่ จ.อุบลราชธานี	Data 5.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า ในพื้นที่ จ.อุบลราชธานี	แห่ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	มีข้อมูลแต่ไม่มีศูนย์ กระจายสินค้า
CSF 5.2 พัฒนาประสิทธิภาพ และ ลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 5.2 ต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้าน่าลดลง	Data 5.2.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อ เที่ยว แยกตามประเภท สินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.2 (ต่อ) พัฒนาประสิทธิภาพ และ ลดต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้า	KPI 5.2 (ต่อ) ต้นทุนการขนส่งและ กระจายสินค้าลดลง	Data 5.2.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุน การขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้า เกษตร/อุตสาหกรรม	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.3 การลดอัตราการสูญเสีย ระหว่างขนส่ง	KPI 5.3 อัตราการสูญเสีย ระหว่างขนส่งลดลง	Data 5.3.1 อัตราการสูญเสียระหว่าง ขนส่ง แยกตามประเภท สินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 5.3.2 ร้อยละที่ลดลงของอัตรา การสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้า เกษตร/อุตสาหกรรม	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.4 การลดต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้า คงคลัง	KPI 5.4 ต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษา สินค้าคงคลังลดลง	Data 5.4.1 ต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษา สินค้าคงคลัง แยกตาม ประเภทสินค้าเกษตร/ อุตสาหกรรม	บาท	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.4 (ต่อ) การลดต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสินค้า คงคลัง	KPI 5.4 (ต่อ) ต้นทุนในการบริหาร จัดการและเก็บรักษาสิน ค้าคงคลังลดลง	Data 5.4.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุน ในการบริหารจัดการและ เก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามประเภทสินค้า เกษตร/อุตสาหกรรม	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.5 การจัดการงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	KPI 5.5 หน่วยงาน/สถานบริการ ได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุงระบบงานด้าน ศุลกากร (ส่งออก/ นำเข้า) ให้เป็นมาตรฐาน เดียวกันมากขึ้น	Data 5.5 จำนวนหน่วยงาน/สถาน บริการได้รับการพัฒนา/ ปรับปรุงระบบงานด้าน ศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	แห่ง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	ด่านศุลกากร	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 5.6 เชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์ทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 5.6 เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ ทั้งในและต่างประเทศ เชื่อมโยงมากขึ้น	Data 5.6.1 จำนวนเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์ในประเทศ	เครือข่าย	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 5.6.2 จำนวนเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์ต่างประเทศ	เครือข่าย	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 5.7 การเพิ่มจุดผ่อนปรน/ ด่านถาวร	KPI 5.7 จำนวนจุดผ่อนปรน/ ด่านถาวร	Data 5.7 จำนวนจุดผ่อนปรน/ ด่านถาวร	ด่าน	มี	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานจังหวัด อุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
VC6. พัฒนาด้านการตลาดและการบริการ								
CSF 6.1 การทำการตลาดและ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่อง ทางการสื่อสารต่าง ๆ	KPI 6.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์การเป็น ศูนย์กลางการค้าการลงทุน ของอุบลราชธานี จำแนก ตามสื่อประชาสัมพันธ์ (จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการค้า การลงทุน ณ จุดผ่านแดนช่องเม็ก)	Data 6.1.1 จำนวนครั้งของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์การเป็น ศูนย์กลางการค้าการลงทุน ของอุบลราชธานี จำแนก ตามสื่อประชาสัมพันธ์ (จำนวนกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการค้าการลงทุน ณ จุดผ่านแดนช่องเม็ก)	ครั้ง	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
	KPI 6.1.2 ปริมาณและมูลค่าการค้า การลงทุนใน จ.อุบลราชธานีเพิ่มมากขึ้น	Data 6.1.2.1 มูลค่าการค้าใน จ.อุบลราชธานี	บาท	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.1 (ต่อ) การทำการตลาดและ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่อง ทางการสื่อสารต่าง ๆ	KPI 6.1.2 (ต่อ) ปริมาณและมูลค่า การค้า การลงทุนใน จ.อุบลราชธานีเพิ่มมา กขึ้น	Data 6.1.2.2 มูลค่าการลงทุนใน จ.อุบลราชธานี	บาท	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		(Data 6.1.2.3 มูลค่าการส่งออก ณ จุดผ่านแดนช่องเม็ก)	บาท	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
CSF 6.2 การจัดกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ เช่น การรับแจ้งปัญหา เกี่ยวกับการขนส่งสินค้า เป็นต้น	KPI 6.2.1 กิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์	Data 6.2.1.1 จำนวนกิจกรรมส่งเสริม เครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์	กิจกรรม	มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจาก ทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 6.2.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจ โลจิสติกส์	คน	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดอุบลราชธานี	ไม่มีคนร้องเรียน และไม่มีการจัดเก็บ

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การค้าชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วย	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
CSF 6.2 (ต่อ) การจัดกิจกรรมส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ เช่น การรับแจ้งปัญหาเกี่ยวกับการขนส่งสินค้า เป็นต้น	KPI 6.2.2 ข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับบริการขนส่งสินค้าได้รับการแก้ไข	Data 6.2.2.1 จำนวนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับบริการขนส่งสินค้า	เรื่อง	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร
		Data 6.2.2.2 สัดส่วนข้อร้องเรียนปัญหาเกี่ยวกับบริการขนส่งสินค้าที่ได้รับการแก้ไข เทียบกับข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งหมด	ร้อยละ	ไม่มี	รายงาน	รายปี	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี	ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และ ยโสธร

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 62 รายการ โดยในปัจจุบันมีรายการที่มีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 38 รายการ ไม่มีรายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 24 รายการ แสดงดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การค้าชายแดน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSFs, 4 KPIs)	(6 CSFs, 9 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(5 CSFs, 6 KPIs)	(7 CSFs, 7 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	38 (61.29%)	5	14	3	8	3	5
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ	24 (38.71%)	1	4	6	2	8	3
รวม	62 (100%)	6	18	9	10	11	8

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

กลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ แสดงดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การค้าชายแดน"

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.4.2 สัดส่วนงบประมาณการพัฒนา/ปรับปรุงการขนส่งทางอากาศต่องบประมาณด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมดของจังหวัด	ท่าอากาศยานอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	- จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บ
Data 2.4.3 จำนวนโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ (ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ) จำแนกเป็นสร้างใหม่และซ่อมปรับปรุง	สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	ข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ
Data 2.5.3 จำนวนข้อร้องเรียน/คดีเรื่องมลพิษทางน้ำ อากาศ ขยะและของเสีย ที่เกิดจากครัวเรือนและโรงงานอุตสาหกรรม	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด อุบลราชธานี/สำนักงานจังหวัด อุบลราชธานี/สำนักงานส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด อุบลราชธานี/องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	การจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การค้าชายแดน" (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.6.2.1 จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 2.6.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว	สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
Data 3.1.1 จำนวนโครงการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน	สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.1.2 สัดส่วนงบประมาณในการพัฒนาประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ต่อ งบประมาณทั้งหมด จำแนกตามหน่วยงานรัฐ/เอกชน	สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.2.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต)	บมจ.ทีโอที/ บมจ.กสท.โทรคมนาคม	
Data 3.2.2 สัดส่วนจำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) ต่อพื้นที่จังหวัดทั้งหมด	บมจ.ทีโอที/ บมจ.กสท.โทรคมนาคม ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.2.3 ปริมาณการเชื่อมต่อสัญญาณอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเขตการปกครอง (เมกะไบต์)	บมจ.ทีโอที/ บมจ.กสท.โทรคมนาคม ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 3.3.3 จำนวนหน่วยงานที่นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงาน จำแนกเป็นหน่วยงานรัฐและเอกชน	บมจ.กสท.โทรคมนาคม ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 4.2.2.1 จำนวนกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การค้าชายแดน" (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 4.2.2.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ในธุรกิจโลจิสติกส์ จำแนกตามหน่วยงานผู้จัด (เอกชน/รัฐ)	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.2.1 ต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.2.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อเที่ยว แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.3.1 อัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.3.2 ร้อยละที่ลดลงของอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่ง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.4.1 ต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.4.2 ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนในการบริหารจัดการและเก็บรักษาสินค้าคงคลัง แยกตามประเภทสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรม	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.5 จำนวนหน่วยงาน/สถานบริการได้รับการพัฒนา/ปรับปรุงระบบงานด้านศุลกากร (ส่งออก/นำเข้า)	ด่านศุลกากร ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 5.6.1 จำนวนเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์ในประเทศ	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 6.2.1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมเครือข่ายธุรกิจโลจิสติกส์	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ "การค้าชายแดน" (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 6.2.2.1 จำนวนข้อร้องเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบริการขนส่งสินค้า	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	
Data 6.2.2.2 สัดส่วนข้อร้องเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบริการขนส่งสินค้าที่ ได้รับการแก้ไข เทียบกับข้อร้องเรียน ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด อุบลราชธานี ข้อมูลประกอบจากทั้ง 4 จังหวัด อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

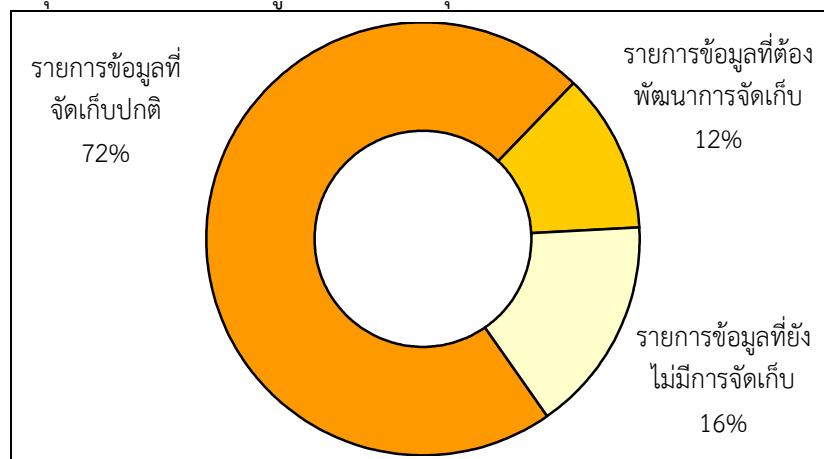
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดแยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด โดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวหอมมะลิ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 50 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 36 รายการ คิดเป็นร้อยละ 72
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 12
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 16

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

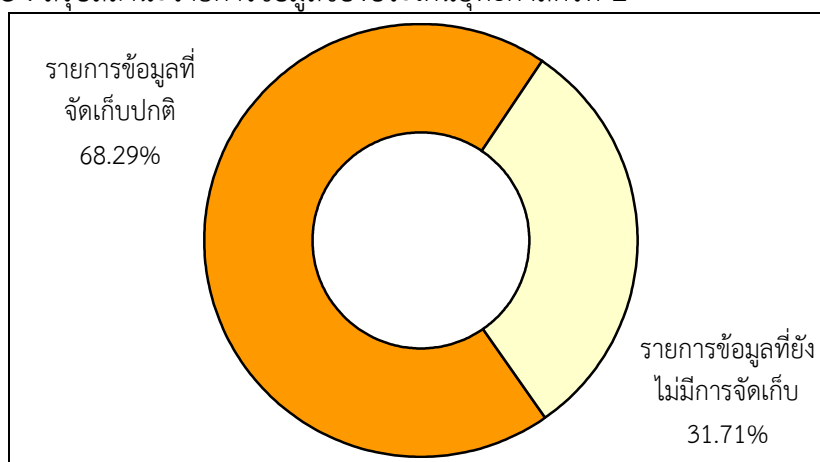
4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน โดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 41 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ คิดเป็นร้อยละ 68.29

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 31.71

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

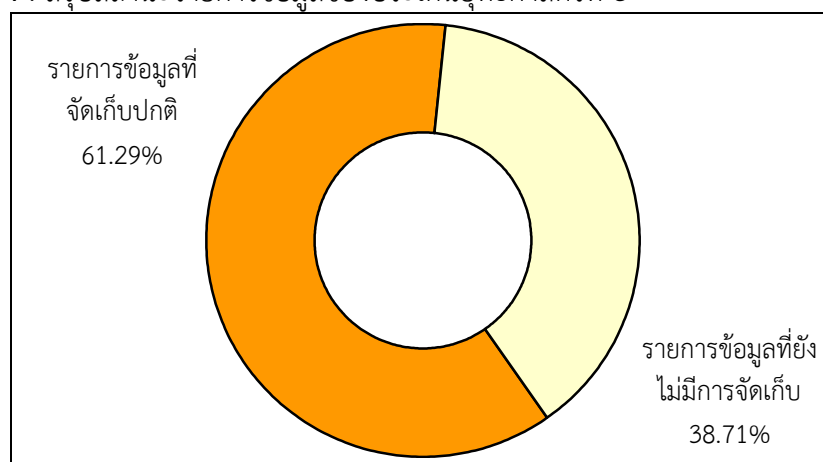
4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าขายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล โดยเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การค้าขายแดน” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 62 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 38 รายการ คิดเป็นร้อยละ 61.29

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล

- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 38.71

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ในภาพรวม คณะที่ปรึกษาขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ โดยแบ่งประเภทของชุดข้อมูลเป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

ตารางที่ 30 : แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ

ประเภทชุดข้อมูล	แนวทางการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่มีการจัดเก็บหลายหน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือ - จัดทำนิยามความแตกต่างของข้อมูลแต่ละหน่วยงาน - เลือกประเภทข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ขาดความสมบูรณ์เนื่องจากการจัดเก็บไม่ต่อเนื่องต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> - ประสานงานกับเจ้าของข้อมูลเพื่อขอความร่วมมือเพิ่มความถี่ในการจัดทำข้อมูล - จัดทำคณะทำงานร่วมเพื่อจัดทำข้อมูล - วางแผนการจัดทำและจัดเก็บข้อมูล - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลสำคัญที่ยังไม่มีข้อมูลเนื่องจากริเริ่มภารกิจใหม่ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบจัดเก็บ	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีไม่มีข้อมูล ควรแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาข้อมูลที่จำเป็น

ดังนั้น เพื่อให้แนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการในระยะยาว 4 ปี ข้างหน้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัด ควรมีการดำเนินกิจกรรมหลักๆ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูลสถิติทางการ

1.1 การพัฒนาบุคลากร กำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรในเรื่องการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด ตลอดจนจัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยงานอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ ตั้งแต่การวิเคราะห์ศักยภาพธุรกิจ/อุตสาหกรรม โดยใช้โมเดลทางธุรกิจต่างๆ เช่น BCG Model และ SWOT Analysis เป็นต้น การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) การวิเคราะห์ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factors - CSFs) ความเชื่อมโยงระหว่างตัวชี้วัด (KPIs) และแผนงานโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาชุดข้อมูล (Data List) และการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป

(Data Gap Analysis) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์และติดตามประเมินผลความสำเร็จตามประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของจังหวัดรวมถึงนโยบายที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดในอนาคตได้ต่อไป

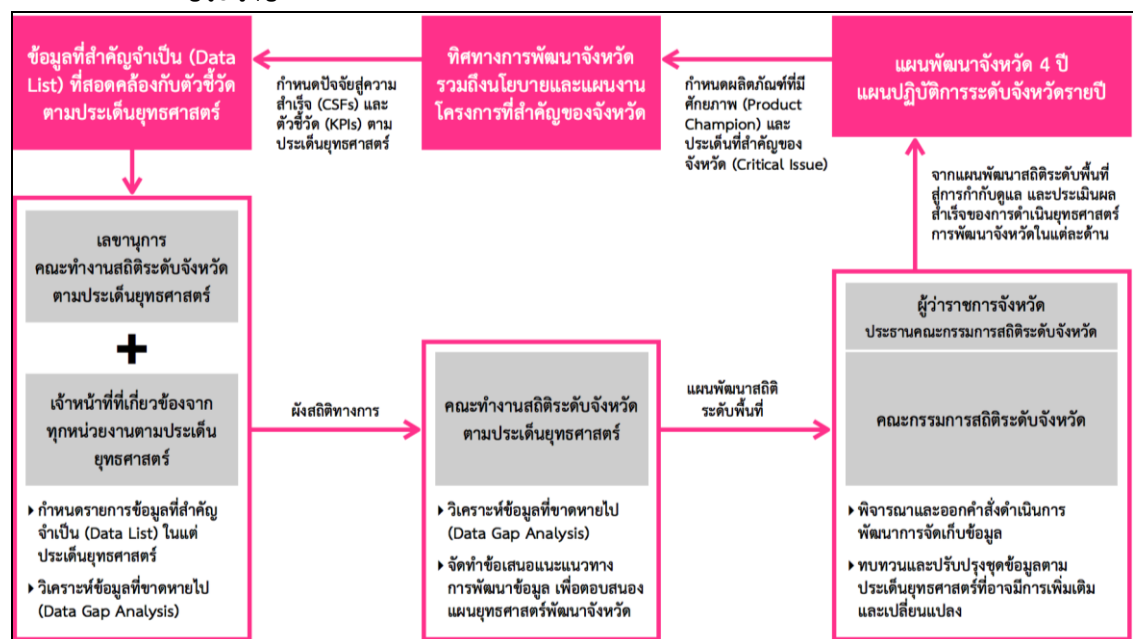
1.2 กลไกการประสานงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยง และบูรณาการข้อมูล ตลอดจนสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องระบบข้อมูลสถิติและสารสนเทศ เพื่อให้เกิดการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงพื้นที่ โดยประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัด

1.3 การบริหารจัดการงบประมาณ จัดให้มีการจัดสรรงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัด เพื่อติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจระดับพื้นที่ รวมถึงใช้ในการประเมินผลโครงการต่างๆ ในจังหวัด

2. ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ

เพื่อเติมเต็มในส่วนข้อมูลที่ขาดหายไป ลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพการประเมินคุณภาพข้อมูล เลขาธิการของคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากทุกหน่วยงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ควรบูรณาการการทำงานร่วมกันในการกำหนดรายการข้อมูลที่สำคัญจำเป็น (Data List) ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ก่อนนำเสนอคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัดแต่ละคณะ เพื่อประเมินความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล และแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รู้สถานภาพของข้อมูล จากนั้นจึงนำเสนอคณะกรรมการสถิติระดับกลุ่มจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาและออกคำสั่งดำเนินการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล รวมถึงการทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่อาจจะมีการเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงในอนาคต ตามแผนภาพกระบวนการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ ดังนี้

แผนภาพที่ 5 : ขั้นตอนการผลักดันแผนพัฒนาสถิติสู่กระบวนการพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

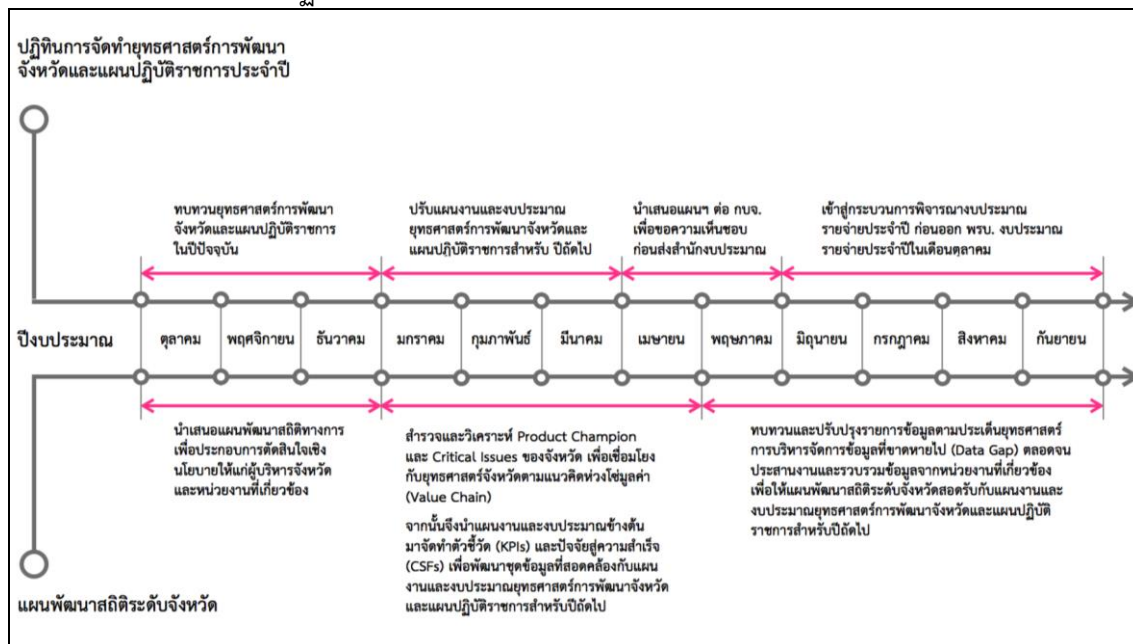

3. ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

ควรจัดให้มีการนำข้อมูลและสารสนเทศในระดับพื้นที่ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสารสนเทศภาครัฐเพื่อการตัดสินใจ เพื่อบูรณาการและแลกเปลี่ยนข้อมูลและสารสนเทศของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ รวมถึงพัฒนาระบบนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจบริหารบ้านเมืองของผู้บริหาร (Business Intelligence - BI) ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถประยุกต์ใช้ชุดข้อมูลสถิติเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการคิด วิเคราะห์ และพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี เห็นควรจัดแผนการทำงาน (Workflow) เพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี ตามแผนภาพดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 6 : การทำงานเพื่อเชื่อมโยงแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี

นอกจากนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับกลุ่มจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

1. การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่สอดคล้องและต่อเนื่อง แม้มีการโยกย้าย/ปรับเปลี่ยนตำแหน่ง ก็สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง
2. การจัดทำคำนิยามคำอธิบายข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดมาตรฐานเกิดความเข้าใจและจำกัดความที่ตรงกัน ในข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

3. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัดและผู้จัดเก็บข้อมูล เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูล และเพื่อความชัดเจนในการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญ ซึ่งจะทำได้ข้อมูลมีคุณภาพมากขึ้น

4. การจัดระบบเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

5. การจัดอบรม/ประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจ และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการข้อมูลและสารสนเทศ อาทิ การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูล การประสานรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานรับผิดชอบ การสร้างความเข้าใจเรื่องการเชื่อมโยงข้อมูล สถิติจากยุทธศาสตร์ระดับชาติไปสู่ระดับพื้นที่ และการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเชิงพื้นที่ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลในการวางแผนและบริหารจัดการงานโครงการต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ เป็นต้น

ตารางที่ 31 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรงานสถิติและแผน	สถิติจังหวัด	ฝึกอบรมให้ความรู้และพัฒนาทักษะใน การวางแผน วิเคราะห์ตามแนวคิดห่วงโซ่มูลค่า(Value Chain) แก่บุคลากรงานสถิติและแผน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง												
การสำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issues : CI) ของกลุ่มจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	คณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัดและคณะทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สำรวจทะเบียนข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมและผลิตภัณฑ์ที่สำคัญทางเศรษฐกิจ เพื่อใช้ในการจัดเก็บข้อมูลให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน - สำรวจผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด - วิเคราะห์ประเด็นปัญหาและนโยบายที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด 												
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด / กลุ่มจังหวัด	OSM/สำนักงานจังหวัด/สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												
การบริหารจัดการ ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap)	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอแนวทางการดำเนินงาน/ร่าง แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งการในการจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) - จัดทำแบบรายงานความก้าวหน้าการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap) 												

ตารางที่ 31 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558 (รายเดือน)											
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
ทบทวนและปรับปรุงรายการข้อมูลตามประเด็นยุทธศาสตร์	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ทบทวน ศักยภาพวิเคราะห์เพิ่มเติมในประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อให้ได้รายการข้อมูลที่ตรงตามความต้องการและเป็นปัจจุบัน												
ประสานงานและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	สำนักงานสถิติจังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 5 ปีย้อนหลัง โดยประมาณเท่าที่สามารถรวบรวมได้												

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2. (2556). แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (พ.ศ. 2558 - 2561).

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

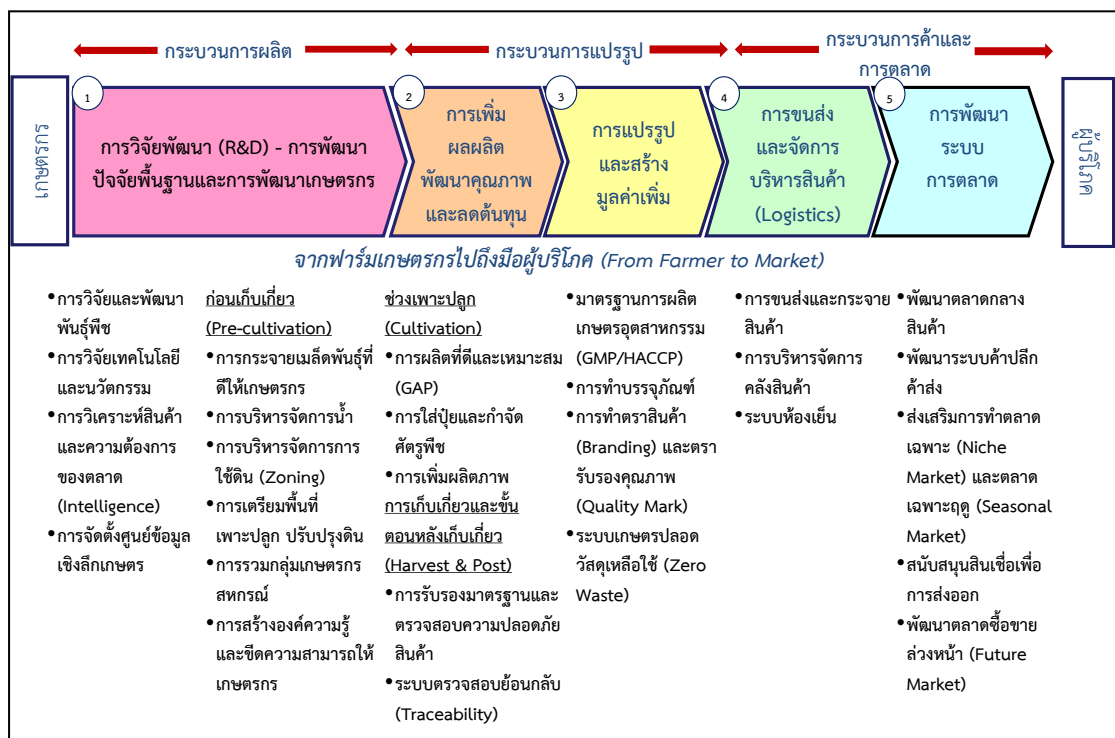
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุนความสัมพันธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก

อย่างไรก็ดี แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

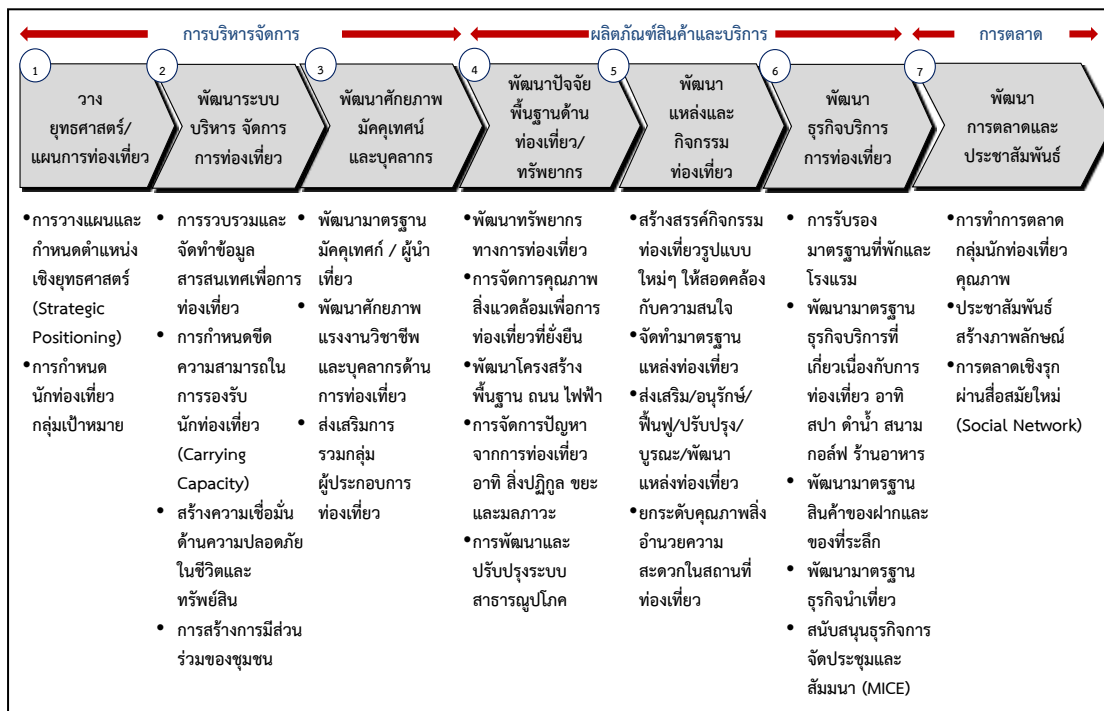
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

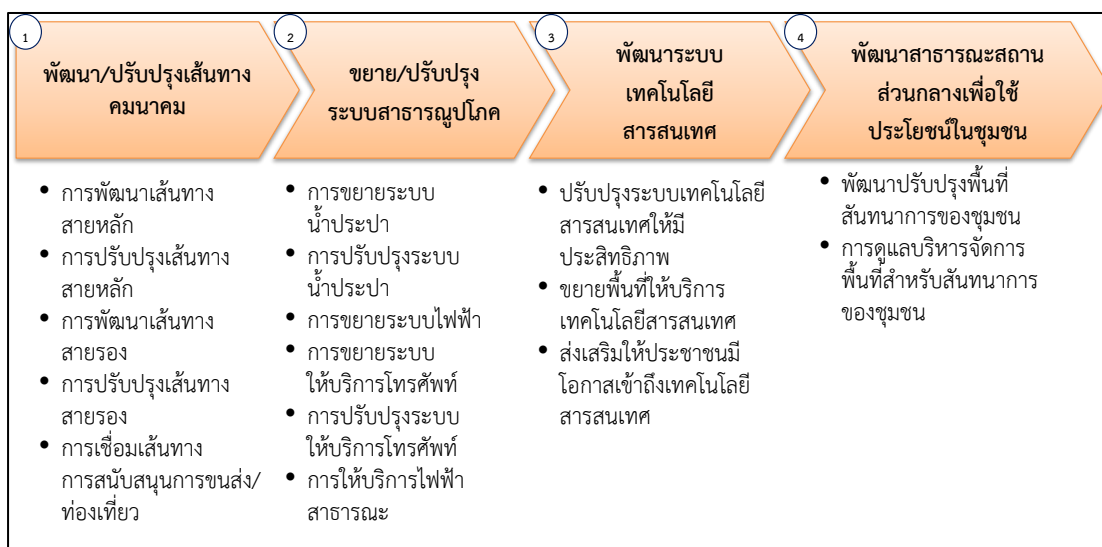
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

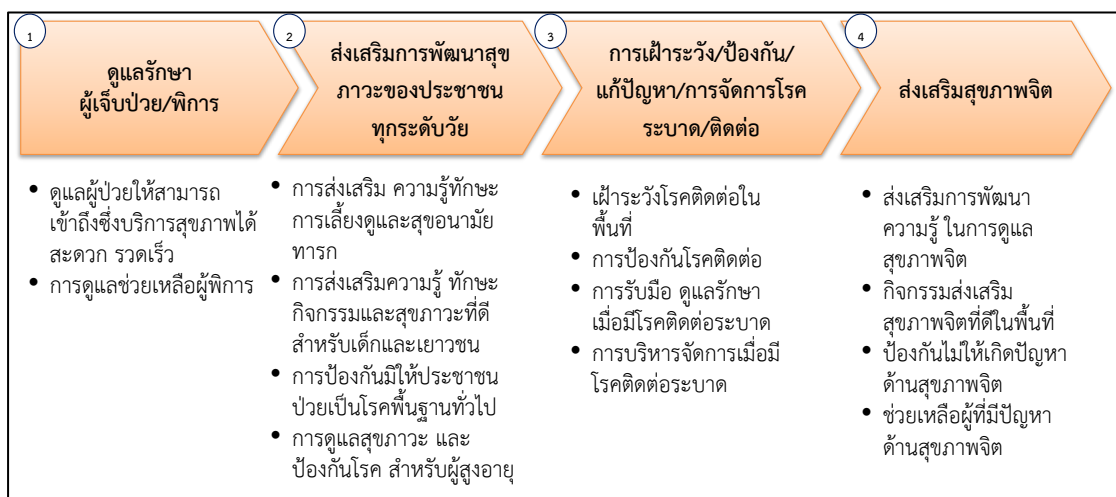
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

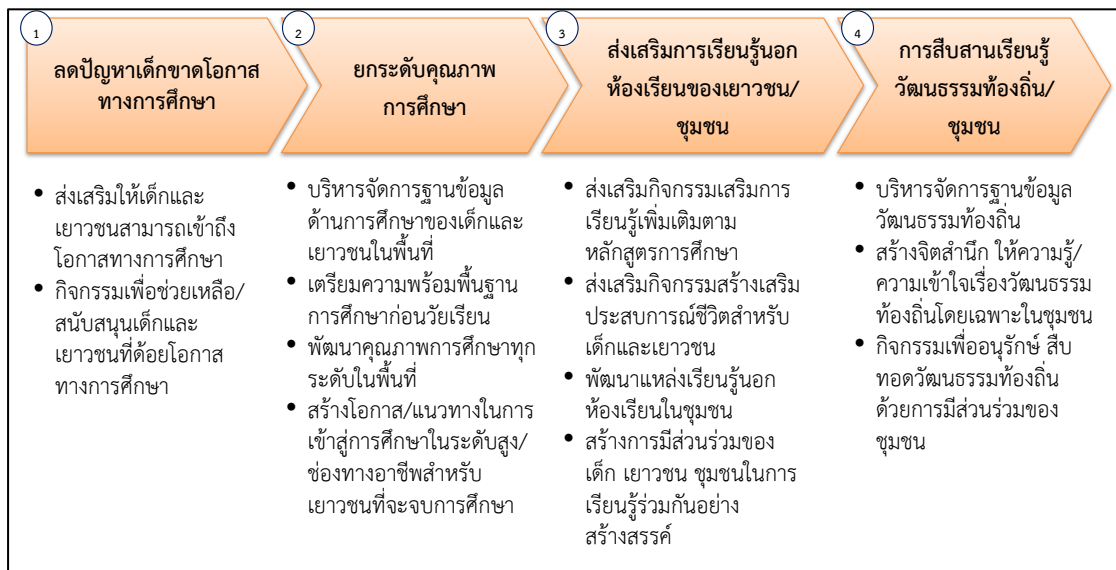
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษา ก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาปลีกย่อยที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชน ซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชน ในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่ช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจาก วัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

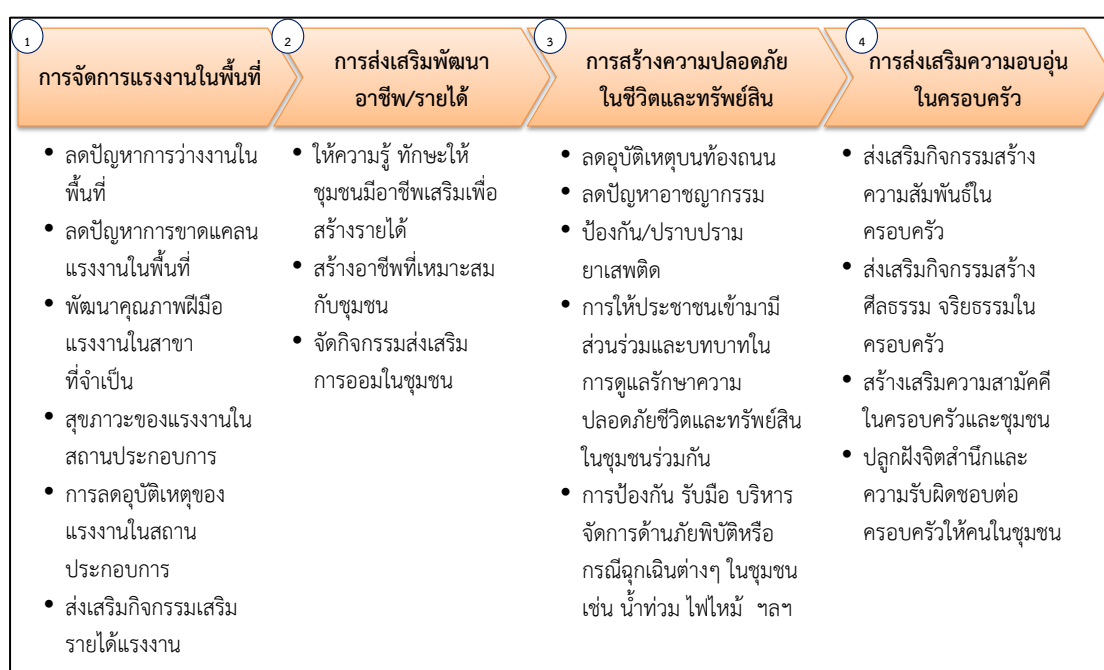
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

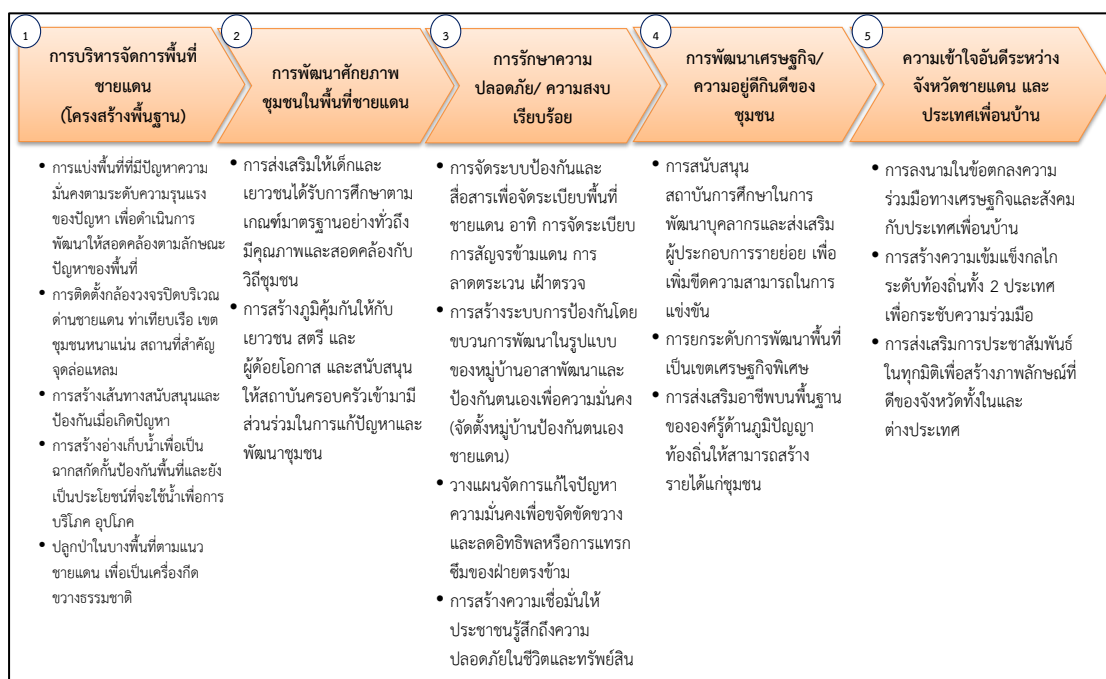
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างควมมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนทางจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการดักตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

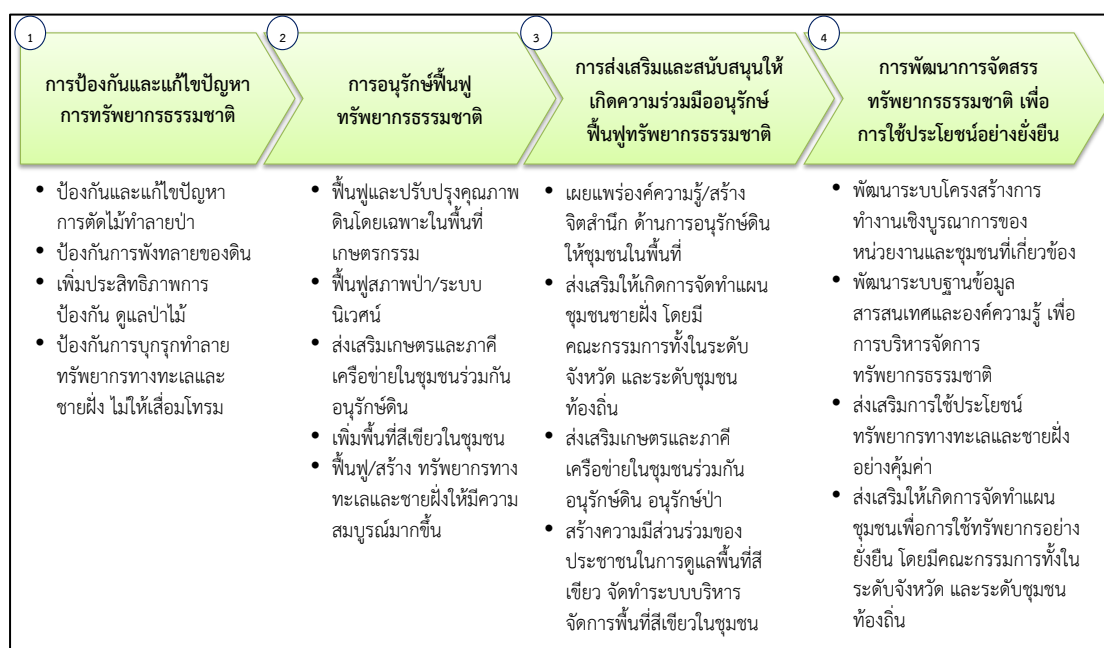
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พัฒนาและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

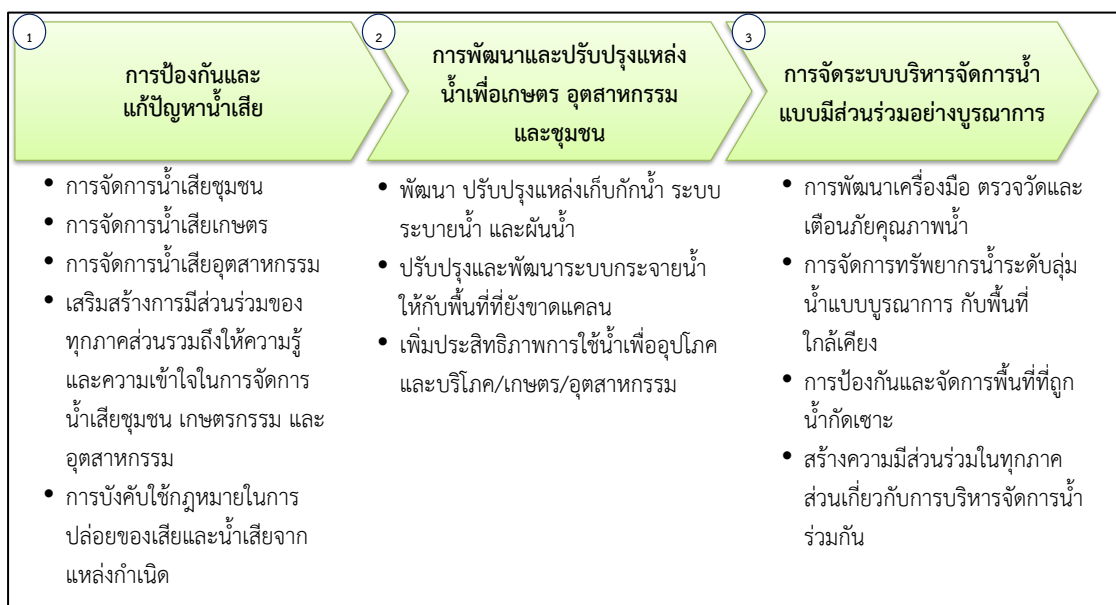
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

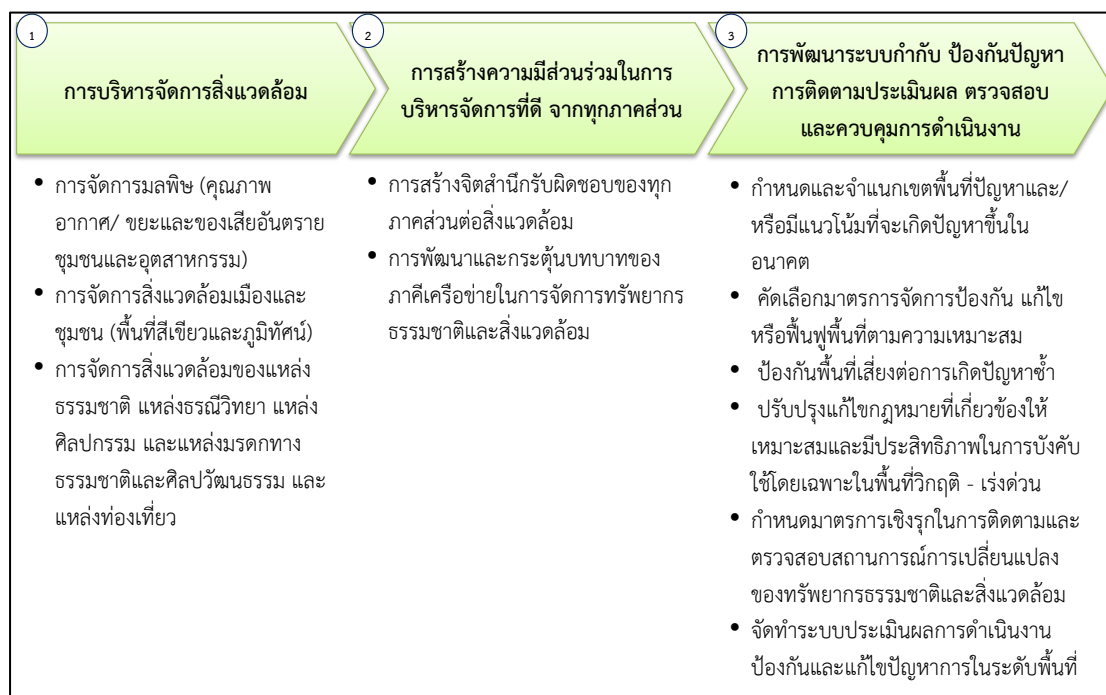
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ค

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติกลุ่มจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

